

Bryssel den 24 februari 2020
(OR. en)

6060/1/20
REV 1

Interinstitutionellt ärende:
2017/0332(COD)

ENV 78
SAN 48
CONSOM 25
CODEC 109

I/A-PUNKTSNOT

från:	Rådets generalsekretariat
till:	Ständiga representanternas kommitté (Coreper)/rådet
Föreg. dok. nr:	5813/20
Komm. dok. nr:	5846/18 - COM(2017) 753 final + ADD 1
Ärende:	Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om kvaliteten på dricksvatten (omarbetning) – Politisk överenskommelse

1. Den 1 februari 2018 lade kommissionen fram ett förslag till omarbetning av Europaparlamentets och rådets direktiv om kvaliteten på dricksvatten¹ (nedan kallat *dricksvattendirektivet*).
2. Det övergripande syftet med förslaget till omarbetning är att se till att miljön och människors hälsa är väl skyddade från de skadliga effekterna av förorenat dricksvatten. Översynen är även en följd av det första framgångsrika europeiska medborgarinitiativet ”Right2Water”. Syftet med förslaget är att uppdatera vattenkvalitetsnormerna, införa en riskbaserad metod för kontroll av vatten, förbättra informationen till konsumenterna om vattnets kvalitet och tillhandahålla vattentjänster samt förbättra tillgången till vatten. Dessutom behandlar förslaget frågan om material som kommer i kontakt med dricksvatten.

¹ 5846/18 + ADD 1 to ADD 5.

3. Ekonomiska och sociala kommittén antog sitt yttrande om förslaget den 11 juni 2018².
Regionkommittén antog sitt yttrande om förslaget den 16 maj 2018³.
4. Europaparlamentet antog sin ståndpunkt vid första behandlingen vid plenarsammanträdet den 28 mars 2019⁴. Betänkandet innehöll 160 ändringar av kommissionens förslag.
5. Vid mötet den 5 mars 2019 enades rådet om en allmän riktlinje⁵ och gav ordförandeskapet mandat att föra förhandlingar med Europaparlamentet.
6. Fem trepartsmöten hölls den 7 oktober, 22 oktober, 19 november, 3 december och 18 december. Ordförandeskapet föreslog reviderade mandat för Coreper vid mötena den 15 november, 27 november och 18 december 2019. Utöver de politiska trepartsmötena hölls även flera tekniska trepartsmöten.
7. Den 5 februari 2020 gjorde Coreper en analys av texten i syfte att nå en överenskommelse och ställde sig bakom den slutliga kompromisstext som trepartsmötena resulterat i⁶. Den godkända texten med omnumrerade bestämmelser återfinns i bilagan till denna not.
8. Den 18 februari 2020 godkändes texten av Europaparlamentets utskott för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet. Senare samma dag skickade utskottets ordförande en skrivelse till Corepers ordförande där han meddelade att han, med förbehåll för juristlingvisternas granskning, skulle rekommendera utskottet och plenarförsamlingen att anta rådets ståndpunkt utan ändringar.

² NAT/733-EESC-2018-01285.

³ CDR 924/2018.

⁴ 7750/19.

⁵ 6876/1/19 REV 1.

⁶ 5813/20.

9. Mot bakgrund av ovanstående uppmanas Coreper att rekommendera rådet att som en A-punkt på dagordningen vid ett av sina kommande möten godkänna den politiska överenskommelse om texten till dricksvattendirektivet som återfinns i bilagan till denna not och att ta uttalandena i addendumet till denna not till mötesprotokollet.
-

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om kvaliteten på dricksvatten (omarbetning)

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA
DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 192.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁷,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande⁸,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Rådets direktiv 98/83/EG⁹ har ändrats väsentligt flera gånger¹⁰. Eftersom ytterligare ändringar ska göras, bör det direktivet av tydlighetsskäl omarbetas.

⁷ EUT C [...], [...], s. [...].

⁸ EUT C [...], [...], s. [...].

⁹ Rådets direktiv 98/83/EG av den 3 november 1998 om kvaliteten på dricksvatten (EGT L 330, 5.12.1998, s. 32).

¹⁰ Se bilaga V.

- (2) I direktiv 98/83/EG anges den rättsliga ramen för att skydda människors hälsa från de skadliga effekterna av alla slags föroreningar av dricksvatten genom att säkerställa att vattnet är hälsosamt och rent. Det här direktivet bör ha samma syfte och bör förbättra tillgången till sådant vatten för alla i unionen. Det är därför nödvändigt att på unionsnivå fastställa de minimikrav som allt dricksvatten måste uppfylla. Medlemsstaterna bör vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att dricksvatten är fritt från alla mikroorganismer, parasiter och ämnen som i vissa fall utgör en potentiell fara för människors hälsa, och att det uppfyller minimikraven.

- (3) Det är nödvändigt att undanta naturligt mineralvatten och vatten som är läkemedel från detta direktivs tillämpningsområde, eftersom dessa typer av vatten omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/54/EG¹¹ respektive Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG¹². Direktiv 2009/54/EG behandlar dock både naturligt mineralvatten och källvatten, och det är bara den första kategorin som bör undantas från det här direktivets tillämpningsområde. Enligt artikel 9.4 tredje stycket i direktiv 2009/54/EG ska källvatten uppfylla bestämmelserna i det här direktivet och med avseende på mikrobiologiska krav ska det uppfylla bestämmelserna i artikel 5 i direktiv 2009/54/EG. I fråga om dricksvatten som tappas på flaskor eller i behållare som är avsedda för försäljning eller som används vid framställning, beredning eller behandling av livsmedel bör vattnet även fortsättningsvis i princip uppfylla bestämmelserna i detta direktiv fram till den punkt där värdena ska iakttas (dvs. kranen) och bör därefter betraktas som livsmedel, om det är avsett att eller rimligen kan förväntas förtäras av människor, i enlighet med artikel 2 andra stycket i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002¹³. Dessutom kan livsmedelsföretagare som har sina egna vattenkällor och använder dem särskilt för sin företagsverksamhet undantas från bestämmelserna i detta direktiv, förutsatt att de uppfyller relevanta skyldigheter, särskilt i fråga om principerna för faroanalys och kritiska styrpunkter samt avhjälpande åtgärder i enlighet med relevant unionslagstiftning på livsmedelsområdet. Livsmedelsföretagare som har sina egna vattenkällor och fungerar som vattenleverantörer bör följa bestämmelserna i detta direktiv, i likhet med andra vattenleverantörer.

¹¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/54/EG av den 18 juni 2009 om utvinning och saluförande av naturliga mineralvatten (Omarbetning) (EUT L 164, 26.6.2009, s. 45).

¹² Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel (EGT L 311, 28.11.2001, s. 67).

¹³ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet (EGT L 31, 1.2.2002, s. 1).

- (4) Efter slutförandet av det europeiska medborgarinitiativet om rätten till vatten (Right2Water)¹⁴ inleddes ett unionsomfattande offentligt samråd, och direktiv 98/83/EG¹⁵ utvärderades med avseende på lagstiftningens ändamålsenlighet och resultat (Refit). Av utvärderingen framgick att vissa bestämmelser i direktiv 98/83/EG behövde uppdateras. Fyra områden med utrymme för förbättring identifierades: förteckningen över kvalitetsbaserade parametervärden, den begränsade användningen av en riskbaserad metod, de oprecisa bestämmelserna om konsumentinformation samt skillnaderna mellan godkännandesystem för material i kontakt med dricksvatten och den inverkan detta har på människors hälsa. I det europeiska medborgarinitiativet om rätten till vatten identifierades dessutom som ett särskilt problem att en del av befolkningen – marginaliserade grupper – inte har tillgång till dricksvatten, trots att detta är ett åtagande enligt mål 6 för hållbar utveckling i FN:s Agenda 2030. Ett sista problem som identifierades var den allmänna bristande medvetenheten om vattenläckage som orsakas av underinvestering i underhåll och förnyelse av vatteninfrastrukturen, vilket också påpekats i Europeiska revisionsrättens särskilda rapport om vatteninfrastruktur¹⁶.

¹⁴ COM(2014) 177 final.

¹⁵ SWD(2016) 428 final.

¹⁶ Särskild rapport från Europeiska revisionsrätten nr 12/2017: *Genomförandet av dricksvattendirektivet: vattenkvaliteten och tillgången till vatten har förbättrats i Bulgarien, Ungern och Rumänien, men det behövs fortsatt stora investeringar.*

- (5) Världshälsoorganisationens (WHO) regionkontor för Europa har gjort en noggrann genomgång av förteckningen över parametrar och parametervärden i direktiv 98/83/EG för att fastställa om det finns behov av att anpassa den till den tekniska och vetenskapliga utvecklingen. Mot bakgrund av resultaten av genomgången¹⁷ bör enteropatogener och *Legionella* kontrolleras och sex kemiska parametrar eller parametergrupper läggas till. För fyra av de sex nya parametrarna bör parametervärden som är strängare än de som föreslås av WHO, men ändå realistiska, fastställas mot bakgrund av andra aktuella vetenskapliga rön samt försiktighetsprincipen. För en av de nya parametrarna har antalet representativa ämnen minskats och värdet anpassats. För krom är WHO:s översyn av värdet ännu inte avslutad, och en övergångsperiod på femton år bör därför tillämpas innan värdet[...] blir strängare. WHO rekommenderade dessutom att tre representativa hormonstörande ämnen skulle kunna betraktas som referensvärden, om så är nödvändigt för att bedöma deras förekomst och beredningseffektivitet, med värden på 0,1 µg/l för bisfenol A, 0,3 µg/l för nonylfenol och 1 ng/l för beta-östradiol. På grundval av ett yttrande från Efsa beslutades det emellertid att ett av dessa tre ämnen, bisfenol A, bör läggas till i detta direktiv med ett hälsobaserat parametervärde på 2,5 µg/l. Dessutom bör nonylfenol och beta-östradiol läggas till på den bevakningslista som kommissionen ska upprätta.

¹⁷ Samarbetsprojekt om dricksvattenparametrar inom WHO:s regionkontor för Europa, *Support to the revision of Annex I Council Directive 98/83/EC on the quality of water intended for human consumption (Drinking Water Directive) Recommendation*, den 11 september 2017.

- (6) WHO rekommenderade att nuvarande parametervärde för bly skulle bibehållas, men noterade att halterna bör vara så låga som det är praktiskt rimligt. Det nuvarande värdet på 10 µg/l kan därför bibehållas under 15 år efter det att detta direktiv har trätt i kraft. Senast när denna övergångsperiod löper ut bör parametervärdet vara 5 µg/l. Eftersom befintliga blyrör i hus och byggnader är ett bestående problem, och medlemsstaterna inte alltid har den befogenhet som krävs för att föreskriva att blyrör ska bytas ut, bör dessutom värdet på 5 µg/l förbli en målsättning när det gäller de krav som ställs på fastighetsinstallationerna. För samtliga nya material i kontakt med dricksvatten som godkänns i enlighet med detta direktiv – oavsett om de används i försörjningskedjan eller i fastighetsinstallationer – bör emellertid värdet 5 µg/l tillämpas i kranen.
- (7) För att man ska kunna bemöta allmänhetens växande farhågor över inverkan på människors hälsa av förekomsten av nya ämnen i dricksvatten (såsom hormonstörande ämnen, läkemedel och mikroplaster) och hantera nya ämnen i leveranskedjan bör en bevakningslistmekanism införas genom detta direktiv. Bevakningslistmekanismen kommer att göra det möjligt att reagera på de växande farhågorna på ett dynamiskt och flexibelt sätt. Dessutom kommer den att göra det möjligt att följa upp ny kunskap om ämnenas betydelse för människors hälsa och om de lämpligaste kontrollstrategierna och kontrollmetoderna. Bevakningslistmekanismen för dricksvatten är en del av responsen på olika relevanta EU-politikområden, såsom kommissionens meddelande *Europeiska unionens strategi om läkemedel i miljön*¹⁸, kommissionens meddelande *Mot en heltäckande EU-ram för hormonstörande ämnen*¹⁹ och rådets slutsatser ”Mot en strategi för en hållbar kemikaliepolitik i unionen”²⁰ av den 26 juni 2019.

¹⁸ COM(2019) 128 final.

¹⁹ COM(2018) 734 final.

²⁰ 10713/19.

- (8) WHO rekommenderade också att tre parametervärden skulle göras mindre stränga och att fem parametrar skulle tas bort från förteckningen. Emellertid anses inte alla dessa ändringar vara nödvändiga, eftersom den riskbaserade metod som införts genom kommissionens direktiv (EU) 2015/1787²¹ tillåter vattenleverantörer att ta bort en parameter från förteckningen och bara kontrollera den under vissa förhållanden. Beredningstekniker för att efterleva dessa parametervärden finns redan.
- (9) Parametervärdena baseras på tillgängliga vetenskapliga rön och på försiktighetsprincipen och har valts för att säkerställa att dricksvattnet är säkert att konsumera under en hel livstid, så att en hög hälsoskyddsnivå säkerställs.
- (10) Det bör göras en avvägning för att förebygga såväl mikrobiologiska som kemiska risker, och i detta syfte och mot bakgrund av en framtida översyn av parametervärdena bör fastställandet av parametervärdena för dricksvatten baseras på hänsyn till folkhälsan och på en metod för riskbedömning.
- (11) Indikatorparametrarna har ingen direkt inverkan på folkhälsan, men de är viktiga för fastställandet av hur installationer för produktion och distribution av vatten fungerar och för utvärdering av vattenkvaliteten. Parametrarna kan lyfta fram brister i vattenberedningen och spelar också en viktig roll när det gäller att öka och upprätthålla konsumenternas förtroende för vattenkvaliteten. De bör därför kontrolleras av medlemsstaterna.
- (12) Medlemsstaterna bör vara skyldiga att på grundval av försiktighetsprincipen fastställa värden för ytterligare parametrar som inte omfattas av bilaga I, om det är nödvändigt för att skydda människors hälsa inom deras territorier.

²¹ Kommissionens direktiv (EU) 2015/1787 av den 6 oktober 2015 om ändring av bilaga II och III till rådets direktiv 98/83/EG om kvaliteten på dricksvatten (EUT L 260, 7.10.2015, s. 6).

- (13) Säkert dricksvatten är vatten som inte bara är fritt från skadliga mikroorganismer och ämnen, utan även innehåller vissa mängder naturliga mineraler och essentiella ämnen, med beaktande av det faktum att långvarig konsumtion av avmineraliserat vatten eller vatten med en mycket låg halt av sådana essentiella ämnen som kalcium och magnesium kan vara skadlig för människors hälsa. Att vattnet innehåller vissa mängder av dessa mineraler är även av central betydelse för att säkerställa att det varken är aggressivt eller frätande och för att förbättra smaken. Minimikoncentrationer av dessa mineraler i avhärdat eller avmineraliserat vatten kan övervägas i enlighet med lokala förhållanden.

- (14) Förebyggande säkerhetsplanering och riskbaserade inslag beaktades endast i begränsad utsträckning i direktiv 98/83/EG. De första inslagen i en riskbaserad strategi infördes redan 2015 genom direktiv (EU) 2015/1787, som ändrade direktiv 98/83/EG, för att tillåta medlemsstaterna att göra undantag från de kontrollprogram som de har inrättat, förutsatt att de utför trovärdiga riskbedömningar, vilka kan grundas på WHO:s riktlinjer för dricksvattenkvalitet²². Dessa riktlinjer, som inför metoden med så kallade vattensäkerhetsplaner, inbegripet för små samhällen²³, är tillsammans med standarden EN 15975-2 om dricksvattensäkerhet, internationellt erkända principer som ligger till grund för produktion, distribution, kontroll och analys av parametrar för dricksvatten. De bör bibehållas i detta direktiv. För att säkerställa att dessa principer inte begränsas till kontrollaspekter, för att tid och resurser ska läggas på betydande risker och kostnadseffektiva åtgärder vid källan och för att undvika att analyser görs och arbete läggs ned på irrelevanta frågor, är det lämpligt att införa en komplett riskbaserad metod för vattensäkerhet som omfattar hela leveranskedjan, från avrinningsområdet, uttaget, beredningen, lagringen och distributionen till den punkt där värdena ska iakttas. Denna metod bör utgå från den kunskap som inhämtats och de åtgärder som genomförts inom ramen för direktiv 2000/60/EG och bör ta bättre hänsyn till hur klimatförändringarna påverkar vattenresurserna. Den riskbaserade metoden bör bestå av tre komponenter: För det första, en bedömning av de faror som är förknippade med avrinningsområdet eller avrinningsområdena för uttagspunkterna ("riskbedömning och riskhantering för avrinningsområdet eller avrinningsområdena för uttagspunkterna") i enlighet med WHO:s riktlinjer och handledning för vattensäkerhetsplaner²⁴. För det andra, en möjlighet för vattenleverantören att anpassa kontrollen till de huvudsakliga riskerna och vidta de åtgärder som krävs för att hantera de risker som identifieras i leveranskedjan från uttag, beredning, lagring och distribution av vatten ("riskbedömning och riskhantering för försörjningssystemet"). För det tredje, en bedömning av de eventuella risker som härrör från fastighetsinstallationerna (t.ex. *Legionella* eller bly) ("riskbedömning och riskhantering för fastighetsinstallationer"), med särskild inriktning på prioriterade lokaler. Dessa bedömningar

²² *Guidelines for drinking water quality*, fjärde upplagan, Världshälsoorganisationen, 2011
http://www.who.int/water_sanitation_health/publications/2011/dwq_guidelines/en/index.html.

²³ http://www.euro.who.int/__data/assets/pdf_file/0004/243787/Water-safety-plan-Eng.pdf;
[https://apps.who.int/iris/bitstream/handle/10665/75145/9789241548427_eng.pdf](https://apps.who.int/iris/bitstream/handle/10665/75145/9789241548427_eng.pdf;jsessionid=2F74141084126319713559E5F4E854C2?sequence=1);
[jsessionid=2F74141084126319713559E5F4E854C2?sequence=1](https://apps.who.int/iris/bitstream/handle/10665/75145/9789241548427_eng.pdf;jsessionid=2F74141084126319713559E5F4E854C2?sequence=1)

²⁴ *Water Safety Plan Manual: step-by-step risk management for drinking water suppliers*, Världshälsoorganisationen, 2009,
http://apps.who.int/iris/bitstream/10665/75141/1/9789241562638_eng.pdf.

bör ses över regelbundet, bland annat för att beakta hot från klimatrelaterade extrema väderhändelser, kända förändringar av mänsklig verksamhet i uttagsområdet eller källorienterade incidenter. Den riskbaserade metoden säkerställer ett kontinuerligt utbyte av information mellan behöriga myndigheter och vattenleverantörer.

För att minska den potentiella administrativa bördan för vattenleverantörer som i genomsnitt levererar mellan 10 m³ och 100 m³ per dag eller försörjer mellan 50 och 500 människor bör medlemsstaterna ha möjlighet att undanta dem från skyldigheten att göra en försörjningsriskbedömning, under förutsättning att det utförs regelbundna kontroller i enlighet med artikel 13. Som ett undantag bör genomförandet av den riskbaserade metoden anpassas till de särskilda restriktioner som gäller för fartyg som avsaltar vatten och transporterar passagerare. Fartyg under europeisk flagg uppfyller det internationella regelverket när de trafikerar internationellt vatten. Det måste säkerställas att man prioriterar befintliga internationella regler eller internationellt erkända normer (t.ex. det sanitetsprogram för fartyg som tagits fram av USA:s *Public Health service*) som är mer detaljerade och strängare och som gäller för fartyg på internationellt vatten.

- (15) Vid riskbedömningen och riskhanteringen för avrinningsområdet eller avrinningsområdena för uttagspunkten eller uttagspunkterna bör man inta ett helhetsperspektiv på riskbedömningen och vara inriktad på att minska den beredningsnivå som krävs för produktionen av dricksvatten, till exempel genom att minska orsakerna till eller riskerna för förorening av vattenförekomster som används för uttag av dricksvatten. I detta syfte bör medlemsstaterna karakterisera avrinningsområdet eller avrinningsområdena för uttagspunkten eller uttagspunkterna, identifiera faror och farliga händelser som kan ha en negativ inverkan på vattenkvaliteten, t.ex. tänkbara föroreningskällor som hänger samman med avrinningsområdet eller avrinningsområdena i fråga och, om så är nödvändigt för att man ska kunna identifiera faror, kontrollera föroreningar som medlemsstaterna anser vara relevanta (t.ex. nitrater, pesticider eller läkemedel som identifierats i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG²⁵) på grund av deras naturliga förekomst i uttagsområdet (t.ex. arsenik) eller på grund av information från vattenleverantörer (t.ex. plötslig ökning med avseende på en viss parameter för råvatten). Om ytvatten används som dricksvatten bör medlemsstaterna i sin riskbedömning vara särskilt uppmärksamma på mikroplast och hormonstörande ämnen, såsom nonylfenol och beta-östradiol, och de bör om nödvändigt kräva att vattenleverantörer också kontrollerar och/eller behandlar dessa och andra parametrar som är uppförda på bevakningslistan, om de anses utgöra en potentiell fara för människors hälsa. På grundval av riskbedömningen för avrinningsområdet eller avrinningsområdena för uttagspunkten eller uttagspunkterna bör det vidtas förvaltningsåtgärder för att förebygga eller kontrollera de identifierade riskerna i syfte att säkerställa dricksvattnets kvalitet. Om en medlemsstat genom identifieringen av faror och farliga händelser konstaterar att en parameter inte förekommer i avrinningsområdet eller avrinningsområdena för uttagspunkten eller uttagspunkterna (t.ex. därför att ämnet aldrig förekommer i grundvatten eller ytvatten), bör medlemsstaten informera de relevanta vattenleverantörerna och får då tillåta dem att minska kontrollfrekvensen för parametern i fråga eller avlägsna parametern från förteckningen över parametrar som ska kontrolleras utan att genomföra en försörjningsriskbedömning.

²⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (EGT L 327, 22.12.2000, s. 1).

- (16) Enligt direktiv 2000/60/EG ska medlemsstaterna identifiera vattenförekomster som används för uttag av dricksvatten, övervaka dem och vidta nödvändiga åtgärder för att undvika försämring av deras kvalitet i syfte att minska den nivå av vattenrening som krävs för produktion av tjänligt dricksvatten. För att undvika överlappande skyldigheter bör medlemsstaterna när de identifierar faror och farliga händelser använda sig av tillgängliga övervakningsresultat som erhållits i enlighet med artiklarna 7 och 8 i direktiv 2000/60/EG eller annan relevant unionslagstiftning och som är representativa för avrinningsområdet eller avrinningsområdena. Om sådana övervakningsdata inte är tillgängliga kan man införa övervakning av relevanta parametrar, ämnen eller föroreningar för att underlätta karakteriseringen av avrinningsområdet eller avrinningsområdena och bedöma eventuella risker. Sådan övervakning bör införas med beaktande av lokala förhållanden och föroreningskällor.

- (17) De parametervärden som används för att bedöma dricksvattnets kvalitet måste iakttas på den punkt där dricksvattnet görs tillgängligt för konsumenten. Kvaliteten på dricksvattnet kan emellertid påverkas av fastighetsinstallationerna. WHO noterar att *Legionella* är den vattenburna patogen som orsakar störst hälsoproblem i unionen. Den sprids via varmvattensystem genom inandning, exempelvis vid duschning. Den är därför tydligt kopplad till fastighetsinstallationerna. Eftersom införandet av en ensidig skyldighet att kontrollera alla privata och offentliga lokaler med avseende på denna patogen skulle leda till orimligt höga kostnader, är en riskbedömning av fastighetsinstallationer ett lämpligare sätt att hantera frågan. Dessutom bör potentiella risker som härrör från produkter och material i kontakt med dricksvatten beaktas vid riskbedömningen av fastighetsinstallationer. Riskbedömningen av fastighetsinstallationer bör därför bland annat vara inriktad på kontroll av prioriterade lokaler som identifierats av medlemsstaterna (såsom sjukhus, vårdinrättningar, äldreboenden, barnomsorgsinrättningar, skolor, utbildningsanstalter, byggnader med inkvarteringsmöjlighet, restauranger, barer, idrottsanläggningar och köpcentrum, fritids- och rekreationsanläggningar, utställningslokaler, kriminalvårdsanstalter och campingplatser) och på bedömning av de risker som härrör från fastighetsinstallationerna och relaterade produkter och material. På grundval av denna bedömning bör medlemsstaterna vidta alla nödvändiga åtgärder för att, bland annat, säkerställa att lämpliga kontroll- och förvaltningsåtgärder (t.ex. i händelse av sjukdomsutbrott) vidtas i enlighet med WHO:s riktlinjer²⁶ och att migrering av ämnen från byggprodukter inte utgör någon fara för människors hälsa.

²⁶ [Legionella and the prevention of legionellosis, Världshälsoorganisationen, 2007,
http://www.who.int/water_sanitation_health/emerging/legionella.pdf](http://www.who.int/water_sanitation_health/emerging/legionella.pdf)

(18) Bestämmelserna i direktiv 98/83/EG om kvalitetssäkring av beredning, utrustning och material har inte gjort det möjligt att på ett enhetligt sätt säkerställa hygienkrav för produkter i kontakt med dricksvatten. Därför sker produktgodkännande fortfarande på nationell nivå, med olika krav i olika medlemsstater. Detta gör det svårt och kostsamt för tillverkarna att marknadsföra sina produkter i hela unionen och medför stora kostnader även för medlemsstaterna. Det gör det också svårt för konsumenter och dricksvattenföretag att veta om produkterna uppfyller hälsokraven. Fastställandet i detta direktiv av harmoniserade minimikrav för material som kommer i kontakt med dricksvatten kommer att bidra till att en mer enhetlig hälsoskyddsnivå uppnås i hela EU och till att den inre marknaden blir mer välfungerande. Genom förordning (EU) 2019/1020 fastställs dessutom en allmän unionstäckande marknadskontrollmekanism för produkter, vilken ska säkerställa att endast produkter som uppfyller krav som tillgodoser en hög skyddsnivå för allmänintressen som hälsa och säkerhet i allmänhet, hälsa och säkerhet på arbetsplatsen, konsumentskydd, miljöskydd och allmän säkerhet görs tillgängliga på unionsmarknaden. Om unionen antar ny harmoniserad unionslagstiftning i framtiden lämnas det enligt den förordningen åt den lagstiftningen att föreskriva om huruvida förordning (EU) 2019/1020 också ska tillämpas på den. För att säkerställa att lämpliga åtgärder för marknadskontroll kan vidtas med avseende på produkter som inte redan omfattas av förordning (EU) 2019/1020 men som skulle påverkas av detta direktiv, är det därför lämpligt att det föreskrivs att den förordningen ska tillämpas på de produkterna.

(19) Den typ av material som kommer i kontakt med dricksvattnet kan påverka vattnets kvalitet genom migrering av potentiellt skadliga ämnen som främjar mikrobiell tillväxt eller genom påverkan av vattnets lukt, färg eller smak. Vid utvärderingen av direktiv 98/83/EG kunde man konstatera att artikeln om kvalitetssäkring av beredning, utrustning och material gav utrymme för alltför stor rättslig flexibilitet, vilket inom EU:s territorium ledde till olika nationella system för godkännande av material som kommer i kontakt med dricksvatten. Det finns därför ett behov av mer specifika minimihygienkrav för material som ska användas för uttag, beredning eller distribution av dricksvatten i nya installationer – eller befintliga installationer vid reparationer eller ombyggnad – i syfte att säkerställa att de varken direkt eller indirekt äventyrar människors hälsa och inte har en negativ inverkan på vattnets färg, lukt eller smak, främjar den mikrobiella tillväxten i vattnet eller läcker högre nivåer av främmande ämnen till vattnet än vad som är nödvändigt för det avsedda syftet. I detta direktiv bör det därför fastställas minimihygienkrav för material genom att det fastställs bedömningsmetoder, en europeisk positivlista över utgångsämnen, sammansättningar eller beståndsdelar, metoder och (administrativa) förfaranden för tillägg eller översyn av utgångsämnen eller sammansättningar på den europeiska positivlistan samt förfaranden och metoder för testning av de slutliga material som används i en produkt som tillverkats av kombinationer av utgångsämnen, sammansättningar eller beståndsdelar på den europeiska positivlistan. För att inte hindra innovationen bör kommissionen säkerställa att dessa förfaranden är proportionella och inte skapar en orimlig börda för de ekonomiska aktörerna, särskilt för små och medelstora företag. I den mån det är möjligt bör dessa förfaranden anpassas till unionens befintliga produktlagstiftning så att de ekonomiska aktörerna inte drabbas av en dubbel börda och blir tvungna att genomföra olika bedömningar av överensstämmelse för samma produkt.

- (20) Den europeiska positivlistan är listan över utgångsämnen, sammansättningar eller beståndsdelar, beroende på typen av material (organiska, cementbaserade, metalliska, emaljerade och keramiska eller andra oorganiska material), som är godkända för användning vid materialtillverkning, inbegripet när så är lämpligt villkor för deras användning samt gränsvärden för migration. För att ett utgångsämne eller en sammansättning ska tas med i den europeiska positivlistan krävs det en riskbedömning av själva utgångsämnet, relevanta föroreningar och förutsebara reaktions- och nedbrytningsprodukter för den tänkta användningen. Den begärande eller nationella myndighetens riskbedömning bör omfatta hälsorisker som orsakas av den potentiella migreringen under värsta tänkbara användningsförhållanden samt toxiciteten. På grundval av riskbedömningen bör den europeiska positivlistan, om så är nödvändigt, innehålla specifikationer för utgångsämnet, sammansättningen eller beståndsdelan samt restriktioner för användning, kvantitativa restriktioner eller gränsvärden för migration för utgångsämnet, eventuella föroreningar och reaktionsprodukter eller beståndsdelar i syfte att säkerställa att det slutliga materialet som ska användas i produkter i kontakt med dricksvatten är säkert. Vid fastställandet av den första europeiska positivlistan bör nationella positivlistor över utgångsämnen och sammansättningar eller andra nationella bestämmelser, de metoder som ledde fram till fastställandet av dessa nationella listor och bestämmelser samt de åtföljande riskbedömningarna för varje utgångsämne och sammansättning göras tillgängliga för Europeiska kemikaliemyndigheten, som inrättades genom förordning (EG) nr 1907/2006 (nedan kallad *myndigheten*). Myndigheten bör på denna grundval rekommendera kommissionen en sammanställd lista. Myndigheten bör se över och avge ett yttrande om ämnen, sammansättningar och beståndsdelar på den första europeiska positivlistan i så god tid att kommissionen kan se över listan senast 15 år efter det att den antagits. När den europeiska positivlistan uppdateras bör myndigheten avge yttranden om upptagande på eller avförande från listan av ämnen och sammansättningar.

För att underlätta en enhetlig kontroll av produkters överensstämmelse med kraven i detta direktiv bör kommissionen be Europeiska standardiseringskommittén (CEN) att ta fram standarder för testning och bedömning av de produkter som kommer i kontakt med dricksvatten. När kommissionen upprättar och uppdaterar den europeiska positivlistan bör den säkerställa att alla relevanta akter eller standardiseringsmandat som den antar i enlighet med annan unionslagstiftning är förenliga med kraven i detta direktiv.

Senast nio år efter dagen för införlivandet av detta direktiv bör dessutom systemets funktion ses över för att man ska kunna bedöma huruvida skyddet av människors hälsa är säkerställt i hela unionen och huruvida det på lämpligt sätt säkerställs att den inre marknaden fungerar när det gäller produkter som kommer i kontakt med dricksvatten och användningen av godkända material. Man bör dessutom göra en bedömning av huruvida det behövs ytterligare lagstiftningsförslag på området, med särskilt beaktande av resultatet av utvärderingarna av förordning (EU) nr 1935/2004²⁷ och förordning (EU) nr 305/2011.

²⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1935/2004 av den 27 oktober 2004 om material och produkter avsedda att komma i kontakt med livsmedel och om upphävande av direktiven 80/590/EEG och 89/109/EEG (EUT L 338, 13.11.2004, s. 4).

- (21) Produkter som kommer i kontakt med dricksvatten bör bestå av ett material eller en kombination av material som godkänts i enlighet med detta direktiv. Detta direktiv behandlar emellertid endast hälso- och hygienaspekterna av material och ämnen som används i produkter med avseende på deras inverkan på dricksvattenkvaliteten och reglerna för överensstämmelsestestning och kvalitetskontroll av slutprodukterna. Det behandlar inte andra krav, såsom regler för hur resultaten ska läggas fram eller regler för strukturell säkerhet, som kan regleras eller följa av bestämmelser som antagits inom ramen för unionens harmoniseringslagstiftning, såsom förordning (EU) nr 305/2011 eller förordning (EU) 2016/426. Det faktum att vissa aspekter av hälso- och hygienrisker harmoniseras genom detta direktiv medan vissa aspekter av säkerhetsrisker eller andra risker behandlas i unionens harmoniseringslagstiftning skapar inte några konflikter, förutsatt att de risker som omfattas inte överlappar varandra. Det finns en potentiell konflikt mellan förordning (EU) nr 305/2011 och detta direktiv, eftersom det i punkt 3 e i bilaga I till förordning (EU) nr 305/2011 anges att ett grundläggande krav för byggnadsverk är att de inte ska orsaka "[u]tsläpp av farliga ämnen till dricksvatten eller av ämnen som på annat sätt kan ha en negativ inverkan på dricksvatten". Det kommer emellertid inte att inträffa någon överlappning om inget standardiseringsmandat utfärdas i enlighet med förordning (EU) nr 305/2011 när det gäller hälso- och hygienaspekterna av produkter som kommer i kontakt med dricksvatten.
- (22) Det finns ett behov av att säkerställa att beslutsfattandet, samordningen och hanteringen av de tekniska, vetenskapliga och administrativa aspekterna av detta direktiv är effektivt i fråga om material i kontakt med vatten på unionsnivå. Myndigheten bör utföra vissa angivna uppgifter med avseende på utvärderingen av ämnen och sammansättningar som används i material i kontakt med vatten. Följaktligen bör myndighetens riskbedömningskommitté, inrättad i enlighet med artikel 76.1 c i förordning (EG) nr 1907/2006, underlätta utförandet av vissa uppgifter som enligt detta direktiv tilldelats myndigheten genom att tillhandahålla yttranden.

- (23) Beredningskemikalier och filtermaterial kan användas för att behandla råvatten så att man erhåller ett drickbart vatten. Beredningskemikalier och filtermaterial kan emellertid medföra risker för dricksvattenssäkerheten. Förfarandena för beredning och desinfektion av dricksvatten bör därför säkerställa att de beredningskemikalier och filtermaterial som används är verkningsfulla, säkra och rätt hanterade, så att man undviker negativa effekter för konsumenternas hälsa. Med tanke på detta måste beredningskemikalier och filtermaterial bedömas med avseende på egenskaper, hygienkrav och renhet och bör, för att undvika risker för människors hälsa, inte användas mer än nödvändigt. Beredningskemikalierna bör inte främja den mikrobiella tillväxten utom när detta är avsikten (t.ex. för att främja mikrobiell denitrifiering). Medlemsstaterna bör garantera kvalitetssäkringen av beredningskemikalierna och filtermaterialen utan att det påverkar tillämpningen av förordning (EU) nr 528/2012 och med användning av befintliga EN-standarder när sådana finns.

Det är viktigt att säkerställa att varje produkt, inbegripet behållare med kemiska reagenser och filtermaterial, som kommer i kontakt med dricksvatten som släpps ut på marknaden är försedd med lättläst och beständig märkning som informerar konsumenter, vattenleverantörer, installatörer, myndigheter och tillsynsorgan om att produkten kan användas i kontakt med dricksvatten (i enlighet med erforderliga villkor).

I enlighet med artikel 2.7 i förordning (EU) nr 528/2012 bör medlemsstaterna dessutom få begränsa eller förbjuda användningen av biocidprodukter i den allmänna dricksvattenförsörjningen, inbegripet i enskilda vattentäkter.

- (24) I syfte att minimera den potentiella förekomsten av bly i dricksvatten kan blykomponenter i fastighetsinstallationer bytas ut, särskilt vid reparationer eller ombyggnad av befintliga installationer. Dessa komponenter bör ersättas med material som uppfyller minimikraven för material som kommer i kontakt med vatten i enlighet med detta direktiv. För att påskynda denna process bör medlemsstaterna överväga och där så är relevant vidta åtgärder för att byta ut komponenter av bly i befintliga fastighetsinstallationer, om det är ekonomiskt och tekniskt möjligt.
- (25) Medlemsstaterna bör säkerställa att kontrollprogram upprättas för att kontrollera att dricksvattnet uppfyller kraven i detta direktiv. Merparten av den kontroll som görs i enlighet med detta direktiv utförs av vattenleverantörer. Vattenleverantörerna bör medges en viss flexibilitet vad gäller de parametrar som de kontrollerar för riskbedömningen och riskhanteringen för försörjningssystemet. Om en parameter inte påvisas bör vattenleverantörerna kunna minska kontrollfrekvensen eller helt sluta kontrollera parametern. Riskbedömningen av försörjningssystemet bör tillämpas på de flesta parametrarna. Ett antal viktiga parametrar bör dock alltid kontrolleras med en viss minimifrekvens. Detta direktiv innehåller huvudsakligen bestämmelser om kontrollfrekvens i syfte att kontrollera efterlevnad, och endast begränsade bestämmelser om operativ övervakning. Ytterligare operativ övervakning kan behövas för att säkerställa att vattenberedningen fungerar korrekt, vilket vattenleverantörerna själva bör få avgöra. För vägledning om detta kan vattenleverantörerna använda sig av WHO:s riktlinjer och handledning för vattensäkerhetsplaner.
- (26) Den riskbaserade metoden bör tillämpas av alla vattenleverantörer, även små leverantörer, eftersom utvärderingen av direktiv 98/83/EG visade på brister i genomförandet hos dessa leverantörer, vilka ibland berodde på kostnaden för onödigt kontrollarbete. När den riskbaserade metoden tillämpas bör säkerhetsaspekter beaktas.

- (27) Om direktivets normer inte iakttas bör den berörda medlemsstaten omedelbart utreda orsaken till detta och säkerställa att nödvändiga åtgärder vidtas så snart som möjligt för att återställa vattnets kvalitet. Om vattenförsörjningen utgör en potentiell fara för människors hälsa bör tillhandahållande av sådant vatten förbjudas eller användningen begränsas. Om minimikraven för värden för mikrobiologiska och kemiska parametrar inte uppfylls, bör medlemsstaterna dessutom betrakta detta som en potentiell risk för människors hälsa, utom i det fall det faktum att parametrarna inte uppfylls anses vara av ringa betydelse. Om avhjälpande åtgärder är nödvändiga för att återställa dricksvattnets kvalitet bör, i enlighet med artikel 191.2 i fördraget, åtgärder som avhjälpel problemet vid källan prioriteras.
- (28) Medlemsstaterna bör under vissa förhållanden och i vederbörligen motiverade fall tillåtas att fortsätta att bevilja undantag från detta direktiv, och det är i detta hänseende nödvändigt att fastställa en lämplig ram för dessa undantag, förutsatt att undantagen inte utgör en potentiell fara för människors hälsa och förutsatt att dricksvattenförsörjningen inom det berörda området i annat fall inte kan upprätthållas genom andra rimliga medel. Dessa undantag bör begränsas till särskilda fall. Undantag som beviljats av medlemsstater i enlighet med artikel 9 i direktiv 98/83/EG och som fortfarande gäller den dag då införlivandeperioden för detta direktiv har löpt ut bör fortsätta att gälla fram till dess att undantaget löper ut och bör förnyas enligt detta direktiv endast om det andra undantaget ännu inte har beviljats.

- (29) I sitt svar på det europeiska medborgarinitiativet Right2Water uppmanande kommissionen år 2014²⁸ medlemsstaterna att säkerställa tillgång till en viss minimimängd vatten för alla medborgare, i enlighet med WHO:s rekommendationer. Den åtog sig också att fortsätta att *”förbättra tillgången till säkert dricksvatten [...] för hela befolkningen genom miljöpolitiken”*²⁹. Detta är i linje med FN:s mål 6 för hållbar utveckling och det tillhörande delmålet att *”uppnå allmän och rättvis tillgång till säkert och ekonomiskt överkomligt dricksvatten för alla”*. För att ta itu med kvalitets- och tillgänglighetsaspekterna av tillgången till vatten, som en del av svaret på det europeiska medborgarinitiativet och för att bidra till genomförandet av princip 20 i den europeiska pelaren för sociala rättigheter³⁰, där det anges att var och en *”har rätt till väsentliga tjänster av god kvalitet, inklusive vatten”*, bör medlemsstaterna behandla frågan om tillgång till vatten på nationell nivå, med ett visst handlingsutrymme när det gäller exakt vilken typ av åtgärder som ska genomföras. Detta bör åstadkommas genom åtgärder som syftar till att förbättra tillgången till dricksvatten för alla, särskilt genom inrättandet, om det är tekniskt möjligt, av utomhus- och inomhusutrustning på allmän plats, eller genom åtgärder som syftar till att främja användningen av kranvatten, till exempel genom att uppmuntra tillhandahållandet av gratis dricksvatten i offentliga byggnader eller, gratis eller till en låg serviceavgift, för kunder i restauranger och personalmatsalar och i samband med cateringtjänster.
- (30) Unionen och medlemsstaterna har inom sina respektive befogenhetsområden gjort åtaganden om målen för hållbar utveckling, samtidigt som man erkänner att det är medlemsstaterna som har det huvudsakliga ansvaret för uppföljningen och översynen på nationell, regional och global nivå av de framsteg som görs i uppnåendet av dessa mål. Vissa av målen för hållbar utveckling, liksom rätten till vatten, omfattas inte av unionens miljö- eller socialpolitik, som är begränsad och kompletterande till sin natur. Samtidigt som man beaktar gränserna för unionens befogenhet är det lämpligt att säkerställa att medlemsstaternas fortsatta stöd för rätten till vatten är förenligt med detta direktiv, och att subsidiaritetsprincipen respekteras.

²⁸ COM(2014) 177 final.

²⁹ COM(2014) 177 final, s. 12.

³⁰ Interinstitutionell proklamation av den europeiska pelaren för sociala rättigheter (2017/C 428/09) av den 17 november 2017 (EUT C 428, 13.12.2017, s. 10).

I detta hänseende gör medlemsstaterna för närvarande betydande ansträngningar för att förbättra tillgången till dricksvatten. Dessutom har Uneces och WHO:s regionkontor för Europas protokoll om vatten och hälsa till Uneces vattenkonvention, som många medlemsstater även är parter i, till syfte att skydda människors hälsa genom bättre vattenförvaltning och en minskning av vattenrelaterade sjukdomar. Medlemsstaterna kan använda sig av de vägledande dokument som har tagits fram inom ramen för detta protokoll för att bedöma den politiska bakgrunden³¹ och utgångsläget för tillgången till vatten³² samt fastställa de åtgärder³³ som krävs för en förbättrad och rättvis tillgång för alla.

³¹ https://www.unece.org/env/water/publications/ece_mp.wh_6.html

³² https://www.unece.org/env/water/publications/ece_mp.wh_8.html

³³ <https://www.unece.org/environmental-policy/conventions/water/envwaterpublicationspub/brochuresabout-the-protocol-on-water-and-health/2016/guidance-note-on-the-development-of-action-plans-toensure-equitable-access-to-water-and-sanitation/doc.html>

- (31) Europaparlamentet konstaterade i sin resolution om uppföljning av det europeiska medborgarinitiativet Right2Water³⁴ ”att medlemsstaterna bör ägna särskild uppmärksamhet åt behoven bland utsatta grupper i samhället”³⁵. Den särskilda situationen för minoritetsgrupper, såsom romer och resandefolk, oavsett om de är bofasta eller inte – särskilt deras bristande tillgång till dricksvatten – bekräftades också i kommissionens rapport om genomförandet av EU-ramen för nationella strategier för integrering av romer³⁶ och rådets rekommendation om verkningsfulla åtgärder för integrering av romer i medlemsstaterna³⁷. Mot denna allmänna bakgrund är det lämpligt att medlemsstaterna särskilt uppmärksammar utsatta och marginaliserade grupper genom att vidta nödvändiga åtgärder för att förbättra dessa gruppers tillgång till vatten. Utan att det påverkar medlemsstaternas rätt att definiera dessa grupper är det viktigt att grupperna omfattar flyktingar, nomadiska grupper, hemlösa och minoritetsgrupper, såsom romer och resandefolk, oavsett om de är bofasta eller inte. Vilka åtgärder som vidtas för att förbättra tillgången överläts åt medlemsstaterna att bedöma, men de kan exempelvis innebära att tillhandahålla alternativa försörjningssystem (enskild beredningsutrustning), tillhandahålla vatten via tankar (lastbilar och cisterner) och säkerställa nödvändig infrastruktur för läger.
- (32) För att göra konsumenterna mer medvetna om konsekvenserna av vattenförbrukning, bör de få information på ett lättillgängligt sätt (t.ex. på fakturan eller via smarta appar) om den förbrukade volymen per år, hur den förändras över tid och en jämförelse med den genomsnittliga förbrukningen för ett hushåll om vattenleveratören har tillgång till sådan information, samt om priset per liter dricksvatten för att möjliggöra en jämförelse med priset på buteljerat vatten.

³⁴ P8_TA(2015)0294.

³⁵ P8_TA(2015)0294, punkt 62.

³⁶ COM(2014) 209 final.

³⁷ Rådets rekommendation av den 9 december 2013 om verkningsfulla åtgärder för integrering av romer i medlemsstaterna (EUT C 378, 24.12.2013, s. 1).

- (33) I det sjunde miljöhandlingsprogrammet till 2020, *Att leva gott inom planetens gränser*³⁸, krävs att allmänheten har tillgång till tydlig miljöinformation på nationell nivå. I direktiv 98/83/EG föreskrivs bara passiv tillgång till uppgifter, vilket innebär att medlemsstaterna endast måste säkerställa att information finns tillgänglig. Dessa bestämmelser bör därför ersättas för att säkerställa att aktuell information på ett användarvänligt och lämpligt sätt är tillgänglig för konsumenter på nätet. Konsumenterna bör också kunna begära tillgång till denna information på annat sätt efter en motiverad begäran.

Den uppdaterade informationen bör omfatta resultat från kontrollprogrammen, de typer av beredning och desinfektion av vatten som tillämpas, information om överskridande av de parametervärden som är relevanta för människors hälsa, relevant information om riskbedömningen och riskhanteringen för försörjningssystemet, rådgivning om hur man kan minska vattenförbrukningen och undvika hälsorisker på grund av stillastående vatten, men också ytterligare information som allmänheten kan ha nytta av, t.ex. om olika indikatorer (järn, hårdhet, mineraler osv.), som ofta påverkar konsumenternas uppfattning om kranvatten. Med tanke på konsumenternas intresse för vattenfrågor bör de dessutom på begäran ges tillgång till tillgängliga tidigare data om kontrollresultat och överskridanden.

För vattenleverantörer som tillhandahåller minst 10 000 m³ per dag eller försörjer minst 50 000 personer bör ytterligare information om bland annat effektivitetsprestanda, läckagenivåer samt ägar- och avgiftsstruktur också finnas tillgänglig på nätet. Syftet med bättre konsumentkunskap om relevant information och ökad öppenhet bör vara att stärka allmänhetens förtroende för det vatten som levereras samt för vattentjänster, vilket i sin tur bör leda till ökad användning av kranvatten som dricksvatten, vilket skulle kunna bidra till mindre plastanvändning, plastavfall och växthusgasutsläpp, och även bidra till att begränsa klimatförändringen och inverka positivt på miljön som helhet.

³⁸ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1386/2013/EU av den 20 november 2013 om ett allmänt miljöhandlingsprogram för unionen till 2020 – Att leva gott inom planetens gränser (EUT L 354, 28.12.2013, s. 171).

- (34) Med bättre kontrollmetoder har läckagenivåerna blivit alltmer uppenbara. För att förbättra vatteninfrastrukturens effektivitet och undvika ett överutnyttjande av knappa dricksvattenresurser bör vattenläckagenivåerna bedömas av samtliga medlemsstater och sänkas om de ligger över ett visst tröskelvärde.
- (35) Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/4/EG³⁹ syftar till att garantera rätten till tillgång till miljöinformation i medlemsstaterna, i linje med Århuskonventionen. Det omfattar allmänna skyldigheter som rör både att göra miljöinformation tillgänglig på begäran och att aktivt sprida sådan information. Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/2/EG⁴⁰ har också ett brett tillämpningsområde som omfattar utbyte av rumslig information, inbegripet data om olika miljöförhållanden. Det är viktigt att de bestämmelser i det här direktivet som rör informationstillgång och datautbyte utgör ett komplement till dessa direktiv och inte ger upphov till en separat rättslig ordning. Därför bör bestämmelserna i detta direktiv om information till allmänheten och information om övervakning av genomförandet inte påverka tillämpningen av direktiven 2003/4/EG och 2007/2/EG.

³⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/4/EG av den 28 januari 2003 om allmänhetens tillgång till miljöinformation och om upphävande av rådets direktiv 90/313/EEG (EUT L 41, 14.2.2003, s. 26).

⁴⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/2/EG av den 14 mars 2007 om upprättande av en infrastruktur för rumslig information i Europeiska gemenskapen (Inspire) (EUT L 108, 25.4.2007, s. 1).

- (36) I direktiv 98/83/EG fastställdes inga rapporteringskrav för små vattenleverantörer. För att komma till rätta med detta, och för att tillgodose behovet av information om genomförande och efterlevnad, bör ett nytt system införas som innebär att medlemsstaterna ska upprätta och fortlöpande uppdatera dataset som endast innehåller relevanta uppgifter, t.ex. överskridande av parametervärden och incidenter av en viss betydelse, och göra dessa dataset tillgängliga för kommissionen och Europeiska miljöbyrån. Detta bör säkerställa att den administrativa bördan för alla enheter blir så liten som möjligt. För att säkerställa lämplig infrastruktur för allmän tillgång, rapportering och datadelning mellan offentliga myndigheter bör medlemsstaterna grunda dataspecifikationerna på direktiv 2007/2/EG och dess genomförandeakter.
- (37) Data som rapporteras av medlemsstaterna är inte bara nödvändiga för efterlevnadskontroll, utan är också väsentliga för att kommissionen ska kunna övervaka och bedöma hur väl lagstiftningen uppnår sina syften och därmed ge underlag för en framtida utvärdering av lagstiftningen i enlighet med punkt 22 i det interinstitutionella avtalet mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning⁴¹. I detta sammanhang behövs relevanta data som möjliggör en bättre bedömning av direktivets effektivitet, ändamålsenlighet, relevans och mervärde för EU, och det är därför nödvändigt att säkerställa lämpliga rapporteringsmekanismer som också kan fungera som indikatorer för framtida utvärderingar av detta direktiv.
- (38) I enlighet med punkt 22 i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning ska kommissionen göra en utvärdering av detta direktiv inom en viss tidsperiod från och med den dag som fastställts för dess införlivande. Utvärderingen bör bygga på de erfarenheter som gjorts och de data som samlats in i samband med genomförandet av direktivet, på tillgängliga rekommendationer från WHO samt på relevanta vetenskapliga, analytiska och epidemiologiska data.

⁴¹ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

- (39) Detta direktiv är förenligt med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Detta direktiv syftar särskilt till att främja principerna för hälso- och sjukvård, tillgång till tjänster av allmänt ekonomiskt intresse, miljöskydd och konsumentskydd.

- (40) Detta direktivs effektivitet och dess syfte att skydda människors hälsa inom ramen för unionens miljöpolitik förutsätter att fysiska eller juridiska personer, eller i förekommande fall deras i vederbörlig ordning bildade organisationer, kan åberopa direktivet i samband med rättsliga förfaranden och att de nationella domstolarna kan beakta det som en del av unionsrätten för att bland annat se över beslut som fattats av en nationell myndighet, om så är lämpligt. Enligt domstolens fasta rättspraxis ankommer det dessutom på medlemsstaternas domstolar att, i enlighet med principen om lojalt samarbete i artikel 4.3 i EU-fördraget, säkerställa domstolsskyddet för de rättigheter som enskilda har enligt unionsrätten; i artikel 19.1 i EU-fördraget finns det dessutom en skyldighet för medlemsstaterna att fastställa de möjligheter till överklagande som behövs för att säkerställa ett effektivt domstolsskydd inom de områden som omfattas av unionsrätten. Detta gäller särskilt när det är fråga om ett direktiv vars syfte är att skydda människors hälsa från de skadliga effekterna av alla slags föroreningar av dricksvatten. I enlighet med Århuskonventionen om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor⁴² bör den berörda allmänheten dessutom ha tillgång till rättslig prövning, vilket ska bidra till skyddet av rätten att leva i en miljö som är förenlig med människors hälsa och välbefinnande. Genom rådets beslut 2018/881 av den 18 juni 2018⁴³ uppmanades kommissionen att senast den 30 september 2019 genomföra en studie och, om så var lämpligt med hänsyn till studien, senast den 30 september 2020 lägga fram ett förslag till ändring av förordning (EG) 1367/2006⁴⁴ i syfte att följa upp slutsatserna från Århuskonventionens efterlevnadskommitté i ärende ACCC/C/2008/32. Kommissionen lade fram studien inom den angivna tidsfristen och uppgav i sitt meddelande om den europeiska gröna given av den 11 december 2019⁴⁵ att den ”överväger att se över Århusförordningen för att göra det lättare för invånare och icke-statliga organisationer som ifrågasätter lagligheten i beslut som påverkar miljön att komma åt administrativa och rättsliga granskningar på EU-nivå”. Det är viktigt att kommissionen också vidtar åtgärder för att förbättra möjligheterna till rättslig prövning vid nationella domstolar i alla medlemsstater för invånare och icke-statliga organisationer.

⁴² EUT L 124, 17.5.2005, s. 4.

⁴³ Rådets beslut (EU) 2018/881 av den 18 juni 2018 om en begäran till kommissionen att lägga fram en studie om unionens alternativ för att följa upp slutsatserna från Århuskonventionens efterlevnadskommitté i ärende ACCC/C/2008/32 och, om så är lämpligt med hänsyn till resultaten av studien, ett förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 1367/2006 (EUT L 155, 19.6.2018, s. 6).

⁴⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1367/2006 av den 6 september 2006 om tillämpning av bestämmelserna i Århuskonventionen om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor på gemenskapens institutioner och organ.

⁴⁵ COM(2019) 640 final.

(41) I syfte att anpassa detta direktiv till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen eller ange kontrollkrav för farobedömningen och riskbedömningen av fastighetsinstallationer, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget delegeras till kommissionen så att den kan fastställa ett tröskelvärde för läckor, ett förfarande för bedömning av överensstämmelse för produkter i kontakt med dricksvatten, ett förfarande för ansökan till myndigheten om tillägg eller borttagande av ämnen på positivlistan och en märkning av produkter i kontakt med vatten samt anta en mätmetod för mikroplaster och ändra bilaga III och parametervärdet för bisfenol A i del B i bilaga I. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att samråden genomförs i enlighet med de principer som fastställs i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter. Dessutom har den befogenhet som fastställs i del C anmärkning 10 i bilaga I till direktiv 98/83/EG, dvs. att fastställa kontrollfrekvenser och kontrollmetoder för radioaktiva ämnen, blivit inaktuell till följd av antagandet av rådets direktiv 2013/51/Euratom⁴⁶ och bör därför utgå. Den befogenhet som fastställs i del A andra stycket i bilaga III till direktiv 98/83/EG avseende ändringar av direktivet behövs inte längre och bör utgå.

⁴⁶ Rådets direktiv 2013/51/Euratom av den 22 oktober 2013 om fastställande av krav avseende skydd av allmänhetens hälsa mot radioaktiva ämnen i dricksvatten (EUT L 296, 7.11.2013, s. 12).

- (42) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av detta direktiv, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter för antagandet av metoder för testning och godkännande av ämnen, europeiska positivlistor över ämnen och förfaranden och metoder för slutmaterial tillverkade av dessa ämnen. Kommissionen bör också tilldelas genomförandebefogenheter för antagandet av formatet och metoderna för framläggandet av den information om genomförandet av detta direktiv som ska lämnas av medlemsstaterna och sammanställas av Europeiska miljöbyrån, samt för fastställandet och uppdateringen av en bevakningslista. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁴⁷.
- (43) Utan att det påverkar tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/99/EG⁴⁸ ska medlemsstaterna fastställa regler om sanktioner för överträdelse av bestämmelserna i detta direktiv och säkerställa att de tillämpas. Sanktionerna bör vara effektiva, proportionella och avskräckande.

⁴⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁴⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/99/EG av den 19 november 2008 om skydd för miljön genom straffrättsliga bestämmelser (EUT L 328, 6.12.2008, s. 28).

- (44) För att vattenleverantörerna ska ha tillgång till en fullständig uppsättning data när de börjar tillämpa försörjningsriskbedömningen bör det införas en övergångsperiod på tre år för nya parametrar. Detta gör det möjligt för medlemsstaterna att genomföra identifieringen av faror och farliga händelser under de första tre åren efter sista dagen för införlivandet av detta direktiv, och på så sätt redan tillhandahålla vattenleverantörerna data om dessa nya parametrar och undvika onödig kontroll utförd av vattenleverantörerna, om det konstateras att en parameter inte behöver kontrolleras via denna första identifiering av faror och farliga händelser. Under de första tre åren bör vattenleverantörerna ändå utföra försörjningsriskbedömningen (eller använda befintliga riskbedömningar som redan utförts enligt direktiv (EU) 2015/1787) för de parametrar som ingick i bilaga I till direktiv 98/83/EG, eftersom det redan kommer att finnas tillgängliga data för dessa parametrar när detta direktiv träder i kraft.
- (45) I direktiv 2013/51/Euratom fastställs särskilda bestämmelser för kontroll av radioaktiva ämnen i dricksvatten. Därför bör det här direktivet inte fastställa parametervärden för radioaktivitet.
- (46) Eftersom målet för detta direktiv, nämligen att skydda människors hälsa, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning och verkningar, bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (47) Skyldigheten att införliva detta direktiv med nationell rätt bör endast gälla de bestämmelser som utgör en innehållsmässig ändring i förhållande till de tidigare direktiven. Skyldigheten att införliva de oförändrade bestämmelserna följer av de tidigare direktiven.
- (48) Detta direktiv bör inte påverka medlemsstaternas skyldigheter vad gäller de tidsfrister för införlivande med nationell rätt av de direktiv som anges i del B i bilaga VI.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

1. Detta direktiv avser kvaliteten på dricksvatten för alla i unionen.
2. Syftet med detta direktiv är att skydda människors hälsa från de skadliga effekterna av alla slags föroreningar av dricksvatten genom att säkerställa att vattnet är hälsosamt och rent samt att förbättra tillgången till dricksvatten.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv gäller följande definitioner:

1. *dricksvatten*:
 - a) allt vatten som – antingen i sitt ursprungliga tillstånd eller efter beredning – är avsett för dryck, för matlagning, för beredning av livsmedel eller för andra hushållsändamål i både offentliga och privata lokaler, oberoende av dess ursprung och oavsett om det tillhandahålls genom ett distributionsnät, tillhandahålls från en tankbil/tankbåt eller tappas på flaskor eller behållare, inbegripet källvatten,
 - b) allt vatten som används i ett livsmedelsföretag för tillverkning, bearbetning, konservering eller saluföring av varor eller ämnen som är avsedda för livsmedelsändamål.
2. *fastighetsinstallation*: de ledningar, installationer och anordningar som är installerade mellan de kranar som normalt används för dricksvatten i både offentliga och privata lokaler och distributionsnätet men bara om dessa enligt tillämplig nationell lagstiftning inte är vattenleverantörens ansvar i dennes egenskap av vattenleverantör.

3. *vattenleverantör*: en enhet som tillhandahåller dricksvatten.
4. *prioriterade lokaler*: stora lokaler som inte är avsedda som bostäder och som har många användare som kan exponeras för vattenrelaterade risker, särskilt stora lokaler som används av allmänheten, såsom identifieras av medlemsstaterna.
5. *livsmedelsföretag*: ett livsmedelsföretag enligt definitionen i artikel 3.2 i förordning (EG) nr 178/2002.
6. *livsmedelsföretagare*: en livsmedelsföretagare enligt definitionen i artikel 3.3 i förordning (EG) nr 178/2002.
7. *fara*: en biologisk, kemisk, fysikalisk eller radiologisk agens i vatten eller en annan aspekt av ett vattentillstånd som kan skada människors hälsa.
8. *farlig händelse*: en händelse som skapar faror för – eller misslyckas med att avlägsna dem från – försörjningssystemet för dricksvatten.
9. *risk*: en kombination av sannolikheten för en farlig händelse och konsekvensernas allvar, om faran och den farliga händelsen förekommer i försörjningssystemet för dricksvatten.

Artikel 3

Undantag

1. Detta direktiv gäller inte för
 - a) naturligt mineralvatten som erkänns som sådant av den ansvariga myndigheten, såsom avses i direktiv 2009/54/EG,

- b) vatten som är läkemedel i den mening som avses i direktiv 2001/83/EG.
- 2. Fartyg som avsaltar vatten, transporterar passagerare och fungerar som vattenleverantörer ska endast omfattas av artiklarna 1, 2, 3, 4, 5, 6, 9, 10, 13 och 14 i detta direktiv samt relevanta bilagor.
- 3. Medlemsstaterna får göra undantag från direktivets bestämmelser för
 - a) vatten som är avsett uteslutande för ändamål för vilka de behöriga myndigheterna gör den bedömningen att vattnets kvalitet inte påverkar, vare sig direkt eller indirekt, de berörda konsumenternas hälsa,
 - b) dricksvatten från en enskild vattentäkt som tillhandahåller mindre än 10 m³ per dag i genomsnitt eller försörjer färre än 50 personer, såvida inte vattnet tillhandahålls som en del av en kommersiell eller offentlig verksamhet.
- 4. Medlemsstater som utnyttjar undantagen enligt punkt 3 b ska säkerställa att den berörda befolkningen informeras om detta och om alla åtgärder som kan vidtas för att skydda människors hälsa från de skadliga effekterna av alla slags föroreningar av dricksvatten. Dessutom ska den berörda befolkningen, om det är uppenbart att vattnets kvalitet utgör en potentiell fara för människors hälsa, omedelbart ges lämpliga råd.
- 5. Medlemsstaterna får undanta livsmedelsföretagare från bestämmelserna i detta direktiv vad avser vatten som används specifikt för deras företagsverksamhet, om de behöriga nationella myndigheterna gör den bedömningen att vattnets kvalitet inte kan påverka de färdiga livsmedlens säkerhet och under förutsättning att deras vattenförsörjning uppfyller relevanta skyldigheter, särskilt i fråga om förfarandena för principerna för faroanalys och kritiska styrpunkter samt avhjälpanande åtgärder i enlighet med relevant unionslagstiftning på livsmedelsområdet.

Medlemsstaterna ska säkerställa att producenter av dricksvatten som tappas på flaskor eller i behållare uppfyller kraven i artiklarna 1–5 samt delarna A och B i bilaga I.

Minimikraven i del A i bilaga I gäller emellertid inte tappat källvatten som avses i direktiv 2009/54/EG.

6. Vattenleverantörer som tillhandahåller mindre än 10 m³ i genomsnitt per dag eller försörjer färre än 50 personer som en del av en kommersiell eller offentlig verksamhet ska endast omfattas av artiklarna 1, 2, 3, 4, 5, 6, 13, 14 och 15 i detta direktiv samt relevanta bilagor.

Artikel 4

Allmänna skyldigheter

1. Utan att det påverkar deras skyldigheter enligt andra unionsbestämmelser ska medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att dricksvatten är hälsosamt och rent. Såvitt avser minimikraven i detta direktiv är dricksvatten hälsosamt och rent om det uppfyller alla följande villkor:
 - a) Det innehåller inte mikroorganismer, parasiter och ämnen i sådant antal eller sådana koncentrationer att de utgör en potentiell fara för människors hälsa.
 - b) Det uppfyller minimikraven i delarna A, B och D i bilaga I.
 - c) Medlemsstaterna har vidtagit alla andra åtgärder som är nödvändiga för att uppfylla kraven i artiklarna 5–14 i detta direktiv.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att de åtgärder som vidtas för att genomföra detta direktiv bygger på försiktighetsprincipen och att de under inga omständigheter, vare sig direkt eller indirekt, medför en försämring av den nuvarande dricksvattenkvaliteten eller en ökad förorening av vatten som används för framställning av dricksvatten.

3. I enlighet med direktiv 2000/60/EG ska medlemsstaterna säkerställa att en bedömning av vattenläckagenivåerna på deras territorium och av potentialen för minskat vattenläckage görs med hjälp av infrastrukturläckageindexets (ILI) värderingsmetod eller någon annan lämplig metod. Vid bedömningen ska hänsyn tas till relevanta folkhälsorelaterade, miljömässiga, tekniska och ekonomiska aspekter, och den ska åtminstone omfatta vattenleverantörer som tillhandahåller minst 10 000 m³ per dag eller försörjer minst 50 000 personer.

Resultatet av bedömningen ska överlämnas till kommissionen senast ... [tre år efter sista dagen för införlivandet av detta direktiv].

Senast ... [fem år efter sista dagen för införlivandet av detta direktiv] ska kommissionen i enlighet med artikel 21 anta en delegerad akt där det – på grundval av ILI eller någon annat lämplig metod – fastställs ett tröskelvärde vars överskridande innebär att medlemsstaterna måste lägga fram en handlingsplan. Denna delegerade akt ska utarbetas med hjälp av medlemsstaternas bedömningar och unionens genomsnittliga läckagenivå, som fastställs på grundval av de bedömningarna.

Medlemsstater med en läckagenivå som överskrider det tröskelvärde som fastställs i den delegerade akten ska senast ... [två år efter antagandet av den delegerade akten] förelägga kommissionen en handlingsplan med ett antal åtgärder som ska vidtas för att minska dessa staters läckagenivå.

Artikel 5 *Kvalitetsnormer*

1. Medlemsstaterna ska för parametrarna i bilaga I fastställa värden som ska gälla för dricksvatten.
2. De värden som fastställs i enlighet med punkt 1 ska inte vara mindre stränga än de som anges i delarna A, B, C och D i bilaga I. Vad gäller parametrarna i del C i bilaga I ska värdena endast fastställas för kontrolländamål och för att säkerställa att kraven i artikel 14 har uppfyllts.

3. Medlemsstaterna ska fastställa värden för ytterligare parametrar som inte ingår i bilaga I om skyddet av människors hälsa på deras nationella territorium eller en del av detta kräver det. De värden som fastställs ska åtminstone uppfylla kraven i artikel 4.1 a.

Artikel 6
Punkt där värdena ska iakttas

1. För parametrarna i delarna A och B i bilaga I ska de parametervärden som fastställs i enlighet med artikel 5 iakttas
- a) för vatten som tillhandahålls från ett distributionsnät i en lokal eller en anläggning, vid den punkt där det tappas ur de kranar som normalt används för dricksvatten,
 - b) för vatten som tillhandahålls från en tankbil/tankbåt, vid den punkt där det tappas från tankbilen/tankbåten,
 - c) för dricksvatten som tappas på flaskor eller i behållare, vid den punkt där det tappas på flaska eller i behållare,
 - d) för vatten som används i ett livsmedelsföretag, vid den punkt inom företaget där vattnet används.
2. För vatten som omfattas av punkt 1 a ska medlemsstaterna anses ha fullgjort sina skyldigheter enligt denna artikel samt artiklarna 4 och 14.2 om det kan visas att det bristande iakttagandet av de i enlighet med artikel 5 fastställda parametervärdena beror på fastighetsinstallationerna eller underhållet av dessa, utom i prioriterade lokaler enligt artikel 10.

3. Om punkt 2 är tillämplig och det finns risk för att de i enlighet med artikel 5 fastställda parametervärdena inte iakttas med avseende på vatten som omfattas av punkt 1 a, ska medlemsstaterna ändå säkerställa att
- a) lämpliga åtgärder vidtas för att minska eller undanröja risken för att parametervärdena inte iakttas, exempelvis rådgivning till fastighetsägare om möjliga åtgärder som de kan vidta för att avhjälpa bristerna, samt om nödvändigt andra åtgärder, såsom lämpliga beredningstekniker, vidtas för att ändra vattnets beskaffenhet eller egenskaper innan det tillhandahålls i syfte att minska eller undanröja risken för att parametervärdena inte iakttas efter tillhandahållandet, och
 - b) de berörda konsumenterna vederbörligen informeras och får råd om möjliga ytterligare åtgärder som de bör vidta för att avhjälpa bristerna.

Artikel 7
Riskbaserad metod för vattensäkerhet

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att tillhandahållande, beredning och distribution av dricksvatten är föremål för en riskbaserad metod som omfattar hela leveranskedjan från avrinningsområdet, uttaget, beredningen, lagringen och distributionen av vatten till den punkt där värdena ska iakttas såsom anges i artikel 6.

Den riskbaserade metoden ska innefatta följande delar:

- a) En riskbedömning och riskhantering för avrinningsområdet eller avrinningsområdena för uttagspunkten eller uttagspunkterna för dricksvatten i enlighet med artikel 8.
- b) En riskbedömning och riskhantering för varje vattenförsörjningssystem som innefattar uttag, beredningen, lagring och distribution av vatten till leveranspunkten och utförs av vattenleverantörerna i enlighet med artikel 9.

- c) En riskbedömning för fastighetsinstallationerna i enlighet med artikel 10.
2. Medlemsstaterna får, utan att äventyra detta direktivs syfte vad gäller dricksvattenkvaliteten och konsumenternas hälsa, anpassa genomförandet av den riskbaserade metoden när det finns särskilda begränsningar till följd av geografiska förhållanden, såsom vattenförsörjningsområdets avlägsna läge eller tillgänglighet.
 3. Medlemsstaterna ska säkerställa en tydlig och lämplig ansvarsfördelning mellan aktörerna, såsom definieras av medlemsstaterna, med avseende på tillämpningen av den riskbaserade metoden. Denna ansvarsfördelning ska skräddarsys efter medlemsstaternas institutionella och rättsliga ramar.
 4. Den första riskbedömningen och riskhanteringen för avrinningsområdet eller avrinningsområdena för uttagpunkten eller uttagpunkterna ska utföras senast [fyra och ett halvt år efter sista dagen för införlivandet av detta direktiv]. Den ska ses över med jämna mellanrum och minst vart sjätte år, med beaktande av kravet i artikel 7 i direktiv 2000/60/EG, och ska uppdateras vid behov.
 5. Den första riskbedömningen och riskhanteringen för försörjningssystemet ska utföras senast [sex år efter sista dagen för införlivandet av detta direktiv]. Den ska ses över med jämna mellanrum och minst vart sjätte år och ska uppdateras vid behov.
 6. Den första riskbedömningen för fastighetsinstallationerna ska utföras senast [sex år efter sista dagen för införlivande av detta direktiv]. De ska ses över vart sjätte år och uppdateras vid behov.
 7. De tidsfrister som anges i punkterna 4, 5 och 6 ska inte hindra medlemsstaterna från att säkerställa att åtgärder vidtas så snart som möjligt när man har identifierat och bedömt riskerna.

Artikel 8
Riskbedömning och riskhantering för avrinningsområdet eller avrinningsområdena för
uttagspunkten eller uttagspunkterna för dricksvatten

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 4–8 i direktiv 2000/60/EG ska medlemsstaterna säkerställa att en riskbedömning och riskhantering för avrinningsområdet eller avrinningsområdena för uttagspunkten eller uttagspunkterna utförs. Den ska omfatta följande delar:
 - a) Karakterisering av avrinningsområdet eller avrinningsområdena för uttagspunkten eller uttagspunkterna, inbegripet
 - i) identifiering och kartläggning av avrinningsområdet eller avrinningsområdena för uttagspunkten eller uttagspunkterna,
 - ii) kartläggning av säkerhetszoner, om sådana zoner har fastställts i enlighet med artikel 7.3 i direktiv 2000/60/EG,
 - iii) georeferenser för samtliga uttagspunkter i avrinningsområdet eller avrinningsområdena; eftersom de uppgifter som avses i detta led kan vara känsliga, särskilt när det gäller folkhälsan och den allmänna säkerheten, ska medlemsstaterna säkerställa att sådana uppgifter skyddas och endast meddelas berörda myndigheter och vattenleverantörer,
 - iv) beskrivning av markanvändning, avrinning och infiltrationsprocesser i avrinningsområdet eller avrinningsområdena för uttagspunkten eller uttagspunkterna.

I det syftet får medlemsstaterna använda information som har insamlats i enlighet med artiklarna 5 och 7 i direktiv 2000/60/EG.

- b) En identifiering av faror och farliga händelser i avrinningsområdet eller avrinningsområdena för uttagspunkten eller uttagspunkterna och en bedömning av den risk som de kan utgöra för dricksvattnets kvalitet. Vid riskbedömningen ska eventuella risker som kan ha en negativ inverkan på vattenkvaliteten bedömas i den mån som den kan utgöra en risk för människors hälsa. Medlemsstaterna får för detta ändamål använda den översyn av konsekvenserna av mänsklig verksamhet som utförts i enlighet med artikel 5 i direktiv 2000/60/EG samt information om betydande påverkan som har insamlats i enlighet med punkterna 1.4, 1.5 och 2.3–2.5 i bilaga II till det direktivet.

- c) Lämplig kontroll i ytvatten och/eller grundvatten i avrinningsområdet eller avrinningsområdena för uttagspunkten eller uttagspunkterna eller i råvatten av relevanta parametrar, ämnen eller föroreningar från följande förteckningar:
- i) Parametrar som förtecknas i delarna A och B i bilaga I eller som har fastställts i enlighet med artikel 5.3 i detta direktiv.
 - ii) Förorenande ämnen i grundvatten som förtecknas i bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/118/EG⁴⁹ samt förorenande ämnen och föroreningsindikatorer för vilka tröskelvärden har fastställts av medlemsstaterna i enlighet med bilaga II till det direktivet.
 - iii) Prioriterade ämnen och vissa andra föroreningar som förtecknas i bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/105/EG⁵⁰.
 - iv) Föroreningar som är specifika för avrinningsområden och som har fastställts av medlemsstaterna i enlighet med direktiv 2000/60/EG.
 - v) Andra relevanta föroreningar för dricksvatten som har fastställts av medlemsstaterna på grundval av den information som har insamlats i enlighet med punkt 1 b i denna artikel.
 - vi) Naturligt förekommande ämnen som kan utgöra en fara för människors hälsa via dricksvattnet.
 - vii) Ämnen och föreningar som ingår i den bevakningslista som upprättats i enlighet med artikel 13.8 i detta direktiv.

⁴⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/118/EG av den 12 december 2006 om skydd för grundvatten mot föroreningar och försämring (EUT L 372, 27.12.2006, s. 19).

⁵⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/105/EG av den 16 december 2008 om miljökvalitetsnormer inom vattenpolitikens område och ändring och senare upphävande av rådets direktiv 82/176/EEG, 83/513/EEG, 84/156/EEG, 84/491/EEG och 86/280/EEG, samt om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG (EUT L 348, 24.12.2008, s. 84).

För kontrollen ska medlemsstaterna från leden i–vi välja ut de parametrar, ämnen eller föroreningar som anses relevanta mot bakgrund av de faror som identifierats i enlighet med led b eller mot bakgrund av den information som lämnats av vattenleverantörerna i enlighet med punkt 2.

För genomförandet av lämpliga kontroller, inbegripet för att upptäcka nya ämnen som är skadliga för människors hälsa via dricksvatten, får medlemsstaterna använda den övervakning som utförs i enlighet med artiklarna 7 och 8 i direktiv 2000/60/EG eller annan unionslagstiftning som är relevant för avrinningsområdet eller avrinningsområdena för uttagspunkten eller uttagspunkterna.

2. De vattenleverantörer som utför kontroller i avrinningsområdet eller avrinningsområdena för uttagspunkten eller uttagspunkterna eller i sitt råvatten ska vara skyldiga att informera de behöriga myndigheterna om trender och ovanliga koncentrationer av de parametrar, ämnen eller föroreningar som kontrolleras.
3. På grundval av resultatet av den riskbedömning som utförs i enlighet med punkt 1 ska medlemsstaterna säkerställa att det när så är relevant vidtas åtgärder för att förebygga eller kontrollera de risker som identifierats, och då först förebyggande åtgärder enligt följande:
 - a) Fastställande och genomförande av förebyggande åtgärder i avrinningsområdet eller avrinningsområdena för uttagspunkten eller uttagspunkterna förutom de som förutses eller vidtas i enlighet med artikel 11.3 d i direktiv 2000/60/EG, när så krävs för att säkerställa dricksvattnets kvalitet. I förekommande fall ska dessa åtgärder ingå i de åtgärdsprogram som avses i artikel 11.3 i direktiv 2000/60/EG.

När så är lämpligt ska medlemsstaterna säkerställa att förorenarna – i samarbete med vattenleverantörer och andra berörda aktörer – vidtar sådana förebyggande åtgärder i enlighet med direktiv 2000/60/EG.

- b) Fastställande och genomförande av lindrande åtgärder i avrinningsområdet eller avrinningsområdena för uttagspunkten eller uttagspunkterna förutom de som förutses eller vidtas i enlighet med artikel 11.3 d i direktiv 2000/60/EG, när så krävs för att säkerställa dricksvattnets kvalitet. I förekommande fall ska dessa åtgärder ingå i de åtgärdsprogram som avses i artikel 11.3 i direktiv 2000/60/EG.

När så är lämpligt ska medlemsstaterna säkerställa att förorenarna – i samarbete med vattenleverantörer och andra berörda aktörer – vidtar sådana lindrande åtgärder i enlighet med direktiv 2000/60/EG.

- c) Säkerställande av lämplig kontroll av parametrar, ämnen och föroreningar i ytvatten och/eller grundvatten i avrinningsområdet eller avrinningsområdena för uttagspunkten eller uttagspunkterna eller i råvattnet som kan utgöra en risk för människors hälsa via vattenförbrukningen eller kan leda till en oacceptabel försämring av dricksvattnets kvalitet och som har inte beaktats vid den kontroll som utförs i enlighet med artiklarna 7 och 8 i direktiv 2000/60/EG. I förekommande fall ska denna kontroll ingå i de övervakningsprogram som avses i artiklarna 7 och 8 i direktiv 2000/60/EG.
- d) Utvärdering av behovet av upprättande eller anpassning av säkerhetszoner för grundvattnet och ytvattnet i enlighet med artikel 7.3 i direktiv 2000/60/EG samt andra relevanta zoner.

Medlemsstaterna ska säkerställa alla sådana åtgärders effektivitet ses över med lämpliga intervall.

4. Medlemsstaterna ska säkerställa att vattenleverantörer och behöriga myndigheter har tillgång till den information om anges i punkterna 1 och 2 och att relevanta vattenleverantörer har tillgång till de kontrollresultat som erhålls enligt punkt 1 c.

På grundval av denna information får medlemsstaterna

- a) kräva att vattenleverantörer genomför ytterligare kontroll eller beredning av vissa parametrar,
 - b) tillåta vattenleverantörer att minska kontrollfrekvensen för vissa parametrar eller ta bort en parameter från den förteckning över parametrar som ska kontrolleras av vattenleverantören i enlighet med bestämmelserna i artikel 11.2 a, utan att behöva göra en riskbedömning för försörjningssystemet, förutsatt att
 - i) dessa inte är centrala parametrar i den mening som avses i del B punkt 1 i bilaga II och
 - ii) ingen faktor som rimligen kan förutses kan förväntas orsaka en försämring av vattenkvaliteten.
5. Om en vattenleverantör tillåts minska kontrollfrekvensen eller ta bort en parameter, såsom avses i punkt 4 b, ska medlemsstaterna säkerställa lämplig kontroll av de parametrarna vid översynen av riskbedömningen och riskhanteringen för avrinningsområdet eller avrinningsområdena för uttagspunkten eller uttagspunkterna i enlighet med artikel 7.4.

Artikel 9
Riskbedömning och riskhantering för försörjningssystemet

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att vattenleverantören utför en riskbedömning och riskhantering för försörjningssystemet.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att riskbedömningen för försörjningssystemet
 - a) beaktar resultatet av den riskbedömning och den riskhantering som utförs i enlighet med artikel 8 i detta direktiv,
 - b) inbegriper en beskrivning av försörjningssystemet från uttagspunkten, beredningen, lagringen och distributionen till leveranspunkten,
 - c) inbegriper en identifiering av faror och farliga händelser i försörjningssystemet samt en bedömning av de risker som de kan utgöra för människors hälsa på grund av dricksvattnets kvalitet, med beaktande av risker som beror på klimatförändringar samt läckor och läckande ledningar.
3. På grundval av resultatet av riskbedömningen i punkt 2 ska medlemsstaterna säkerställa att följande riskhanteringsåtgärder vidtas (*riskhantering för försörjningssystemet*):
 - a) Definition och genomförande av kontrollåtgärder för förebyggande och mildrande av de risker som identifieras i försörjningskedjan och som kan äventyra dricksvattnets kvalitet.

- b) Definition och genomförande av – förutom de åtgärder som vidtas eller förutses i enlighet med artikel 8.3 i det här direktivet eller artikel 11.3 i direktiv 2000/60/EG – kontrollåtgärder i försörjningssystemet för att mildra sådana risker som kan äventyra dricksvattnets kvalitet via avrinningsområdet eller avrinningsområdena för uttagspunkten eller uttagspunkterna.
 - c) Genomförande av ett försörjningsspecifikt operativt kontrollprogram i enlighet med artikel 13.
 - d) Säkerställande av att det genom kontroll bekräftas att desinfektionen är effektiv, i fall då desinfektion ingår i beredningen eller distributionen av dricksvatten, och att nivån av eventuella föroreningar som härrör från biprodukter från desinfektionen hålls så låg som möjligt utan att det för den skull äventyrar desinfektionen och att alla slags föroreningar från kemikalierna för vattenberedning är så små som möjligt och att inga ämnen som är kvar i vattnet äventyrar uppnåendet av de allmänna skyldigheterna i artikel 4.
 - e) Inbegripande av en kontroll av huruvida sådana material, kemikalier för vattenberedning och filtermaterial som kommer i kontakt med dricksvatten i försörjningskedjan överensstämmer med kraven i artiklarna 11 och 12.
4. På grundval av resultatet av riskbedömningen för försörjningssystemet ska medlemsstaterna
- a) tillåta möjligheten att en parameter tas bort från förteckningen över de parametrar som ska kontrolleras eller att kontrollfrekvensen minskas i följande fall, om den behöriga myndigheten gör den bedömningen att detta inte äventyrar dricksvattnets kvalitet:
 - i) På grundval av förekomsten av en parameter i råvattnet i enlighet med den riskbedömning för avrinningsområdet eller avrinningsområdena för uttagspunkten eller uttagspunkterna som anges i artikel 8.1.

- ii) När en parameter endast kan vara resultatet av användningen av en viss beredningsteknik eller desinfektionsmetod och den tekniken eller metoden inte används av vattenleverantören.
 - iii) På grundval av de specifikationer som anges i del C i bilaga II.
- b) säkerställa att förteckningen över de parametrar som ska kontrolleras i dricksvattnet i enlighet med artikel 13 förlängs eller att kontrollfrekvensen ökas i följande fall:
 - i) På grundval av de specifikationer som anges i del C i bilaga II.
 - ii) På grundval av förekomsten av en parameter i råvattnet i enlighet med den riskbedömning för avrinningsområdet eller avrinningsområdena för uttagspunkten eller uttagspunkterna som anges i artikel 8.1.
- 5. Riskbedömningen för försörjningssystemet ska avse de parametrar som anges i delarna A, B och C i bilaga I som inte är centrala parametrar enligt del B i bilaga II, parametrar som fastställts i enlighet med artikel 5.3 samt ämnen eller föreningar som står med på den bevakningslista som fastställts i enlighet med artikel 13.8.
- 6. Medlemsstaterna får undanta vattenleverantörer som levererar mellan 10 m³ och 100 m³ i genomsnitt per dag eller försörjer mellan 50 och 500 personer från att behöva utföra riskbedömning och riskhantering för försörjningssystemet, under förutsättning att den behöriga myndigheten gör den bedömningen att detta inte äventyrar dricksvattnets kvalitet.

I sådana undantagsfall ska dessa vattenleverantörer utföra regelbundna kontroller i enlighet med artikel 13.

Artikel 10
Riskbedömning för fastighetsinstallationer

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att det utförs en riskbedömning för fastighetsinstallationer som omfattar följande delar:
 - a) En allmän analys av de potentiella risker som är förknippade med fastighetsinstallationer och därmed relaterade produkter och material och huruvida de kan påverka vattenkvaliteten vid den punkt där vattnet tappas ur de kranar som normalt används för dricksvatten. Den allmänna analysen innebär ingen analys av enskild egendom.
 - b) Kontroll av de parametrar som anges i del D i bilaga I i de lokaler där särskilda risker för vattenkvaliteten och människors hälsa har identifierats under den bedömning som utförts i enlighet med led a.

För *Legionella* eller bly får medlemsstaterna besluta att fokusera på den kontroll som avses i led b i prioriterade lokaler.

2. Om en medlemsstat, på grundval av den allmänna analys som utförts i enlighet med punkt 1 a, kommer fram till att det föreligger en risk för människors hälsa som beror på fastighetsinstallationerna eller därmed relaterade produkter och material, eller om kontroll som utförts i enlighet med punkt 1 b visar att de parametervärden som anges i del D i bilaga I inte är uppfyllda, ska medlemsstaterna säkerställa att lämpliga åtgärder vidtas för att undanröja eller minska risken för bristande iakttagande av de parametervärden som fastställs i del D i bilaga I.

För *Legionella* ska dessa åtgärder åtminstone var inriktade på de prioriterade lokalerna.

3. För att minska de risker som är förknippade med distributionen i alla fastighetsinstallationer ska medlemsstaterna säkerställa att samtliga följande åtgärder övervägs och att de som anses relevanta vidtas:
- a) Uppmaning till ägare till offentliga och privata lokaler att genomföra en riskbedömning av fastighetsinstallationen.
 - b) Information av konsumenterna och ägarna till offentliga och privata lokaler om åtgärder för att undanröja eller minska risken för att kvalitetskraven på dricksvatten inte iakttas på grund av fastighetsinstallationen.
 - c) Rådgivning till konsumenterna om villkoren för konsumtion och användning av vatten och om möjliga åtgärder för att undvika att risken återuppstår.
 - d) Främjande av utbildning för VVS-montörer och andra yrkeskategorier som arbetar med fastighetsinstallationer och installation av byggprodukter samt byggmaterial i kontakt med vatten.
 - e) För *Legionella*, säkerställande av att ändamålsenliga och i förhållande till risken proportionella kontroll- och förvaltningsåtgärder vidtas för att förhindra och åtgärda eventuella sjukdomsutbrott.
 - f) För bly och om det är ekonomiskt och tekniskt möjligt, genomförande av åtgärder för att byta ut komponenter av bly i befintliga fastighetsinstallationer.

Artikel 11
Minimikrav för hygien avseende material som kommer i kontakt med dricksvatten

1. Vid tillämpning av artikel 4 ska medlemsstaterna säkerställa att material som ska användas i nya installationer eller, om det rör sig om reparationer eller ombyggnad, i befintliga installationer för uttag, beredning eller distribution av dricksvatten och som kommer i kontakt med sådant vatten inte
 - a) vare sig direkt eller indirekt äventyrar skyddet av människors hälsa enligt vad som föreskrivs i detta direktiv,
 - b) har en negativ inverkan på vattnets färg, lukt eller smak,
 - c) främjar mikrobiell tillväxt,
 - d) släpper ut högre nivåer av främmande ämnen i vattnet än vad som är nödvändigt för det avsedda syftet.
2. För att säkerställa en enhetlig tillämpning av punkt 1 ska specifika minimikrav för hygien i samband med material fastställas i genomförandeakter som ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 22 och på grundval av de principer som anges i bilaga V där följande fastställs:
 - a) Senast tre år efter [ikraftträdandet av detta direktiv], metoder för testning och godkännande av utgångsämnen och sammansättningar som ska föras upp på europeiska positivlistor med utgångsämnen, sammansättningar eller beståndsdelar, inbegripet ämnes- eller materialrelaterade gränsvärden för specifik migration och vetenskapliga nödvändiga förutsättningar.

- b) Senast fyra år efter [ikraftträdandet av detta direktiv] och på grundval av listor med utgångsdatum sammanställda av Europeiska kemikaliemyndigheten (nedan kallad *myndigheten*), europeiska positivlistor över utgångsämnen, sammansättningar eller beståndsdelar för varje grupp av material (organiska, cementbaserade, metalliska, emaljerade, keramiska eller andra oorganiska material) som är godkända för att användas för att tillverka material, inbegripet när så är lämpligt villkor för deras användning samt migrationsgränsvärden, fastställda på grundval av de enhetliga metoder som antagits i enlighet med led a, och med beaktande av punkterna 3 och 4.
- c) Senast tre år efter [ikraftträdandet av detta direktiv], förfaranden och metoder för testning och godkännande av de slutliga material som används i en produkt som tillverkats av material eller kombinationer av utgångsämnen eller beståndsdelar på de europeiska positivlistorna, inbegripet
- i) identifiering av relevanta ämnen och andra parametrar (såsom turbiditet, smak, lukt, färg, totalt organiskt kol, utsläpp av oväntade ämnen och förstärkning av mikrobiell tillväxt) som ska testas i migrationsvatten,
 - ii) testmetoder avseende effekterna på vattenkvaliteten, med beaktande av eventuella lämpliga EN-standarder,
 - iii) godkännande-/underkännandekriterier för testresultaten som tar hänsyn till bland annat omräkningsfaktorer för ämnesmigration till uppskattade nivåer i kranen, villkor för användning eller bruk, där så är lämpligt.

Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 21 i syfte att fastställa de lämpliga bedömningar av överensstämmelse som ska vara tillämpliga på grundval av modulerna i bilaga I till beslut nr 768/2008/EG. Vid fastställandet av vilken bedömning av överensstämmelse som ska användas ska kommissionen säkerställa uppfyllandet av de syften som avses i artikel 1.2 i detta direktiv och ska samtidigt beakta proportionalitetsprincipen. I detta syfte ska kommissionen utgå från det system 1+ för bedömning och fortlöpande kontroll av prestanda vilket anges i bilaga V till förordning (EU) nr 305/2011 eller ett på det hela taget likvärdigt förfarande, utom när detta skulle vara oproportionellt. Dessa delegerade akter ska även innehålla bestämmelser om utseendet av organ för bedömning av överensstämmelse, om sådana medverkar i bedömningarna av överensstämmelse.

3. De europeiska positivlistorna ska innehålla endast ämnen, sammansättningar eller beståndsdelar som har godkänts för att användas vid tillverkning av slutliga material eller produkter i kontakt med dricksvatten, inbegripet när så är lämpligt villkoren för användning av dessa material samt migrationsgränsvärden, som fastställts på grundval av de enhetliga metoder som införts i enlighet med punkt 2 a.

De europeiska positivlistorna ska innehålla utgångsdatum som bygger på en rekommendation från myndigheten och får även innehålla övergångsbestämmelser. Utgångsdatumen ska fastställas särskilt på grundval av ämnenas farliga egenskaper, de bakomliggande riskbedömningarnas kvalitet samt i vilken mån dessa riskbedömningar är aktuella.

På grundval av de yttranden från myndigheten som avses i punkt 5 ska kommissionen regelbundet se över och vid behov uppdatera de genomförandeakter som avses i punkt 2 b i linje med den senaste vetenskapliga och tekniska utvecklingen.

Den första översynen ska slutföras inom 15 år efter antagandet av de första positivlistorna.

Kommissionen ska säkerställa att alla relevanta akter, inbegripet standardiseringsmandat, som den antar i enlighet med annan unionslagstiftning är förenliga med krav en i detta direktiv.

4. De första europeiska positivlistor som ska antas i enlighet med punkt 2 b ska bland annat grunda sig på befintliga nationella positivlistor, andra gällande nationella bestämmelser samt de riskbedömningar som ledde fram till fastställandet av dessa nationella listor. Medlemsstaterna ska i detta syfte till myndigheten anmäla alla befintliga nationella positivlistor, andra bestämmelser och tillgängliga bedömningsdokument senast [sex månader efter ikraftträdandet av detta direktiv].

Den europeiska positivlistan över utgångsämnena för organiska material ska beakta den förteckning som upprättats av kommissionen i enlighet med artikel 5 i förordning (EG) nr 1935/2004 om material och produkter avsedda att komma i kontakt med livsmedel.

5. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 21 i syfte att fastställa ett förfarande som inbegriper informationskraven för ansökningar från ekonomiska aktörer eller relevanta myndigheter om att utgångsämnena, sammansättningar eller beståndsdelar ska föras upp på eller avföras från de europeiska positivlistorna. Dessa ansökningar ska föreläggas myndigheten.

Förfarandet ska säkerställa att ansökningarna åtföljs av riskbedömningar och att de ekonomiska aktörerna eller de relevanta myndigheterna lämnar nödvändig information för riskbedömningen i ett särskilt format.

Den riskbedömningskommitté inom myndigheten som har inrättats i enlighet med artikel 76.1 c i förordning (EG) nr 1907/2006 ska anta ett yttrande om alla ansökningar som lämnas in i enlighet med denna punkt inom en tidsfrist som ska fastställas genom de delegerade akter som avses i första stycket. Dessa delegerade akter får även innehålla ytterligare förfarandemässiga bestämmelser om ansökningsprocessens funktionssätt samt tillhandahållandet av yttranden från riskbedömningskommittén och myndigheten.

6. Medlemsstaterna ska anse att de produkter som har godkänts i enlighet med de särskilda krav som anges i punkt 2 uppfyller kraven i punkt 1.

Medlemsstaterna ska säkerställa att endast sådana produkter som är i kontakt med dricksvatten och som använder slutmaterial som har godkänts i enlighet med detta direktiv kan släppas ut på marknaden i enlighet med detta direktiv.

Detta ska inte hindra medlemsstaterna från att – särskilt när en specifik, lokal råvattenskvalitet så kräver – i enlighet med artikel 193 i EUF-fördraget anta strängare skyddsåtgärder för användning av material i särskilda och vederbörligen motiverade fall. Sådana åtgärder ska anmälas till kommissionen.

Förordning 2019/1020 ska tillämpas på sådana produkter som omfattas av denna artikel.

7. I avvaktan på att de regler som avses i punkt 2 antas ska medlemsstaterna ha rätt att behålla eller anta nationella bestämmelser om särskilda minimihygienkrav för utgångsämnena eller material som avses i punkt 1, förutsatt att de uppfyller fördragsbestämmelserna.
8. Kommissionen ska begära att en eller flera europeiska standardiseringsorganisationer utarbetar en europeisk standard för enhetlig testning och bedömning av de produkter som kommer i kontakt med dricksvatten i syfte att underlätta efterlevnaden av denna artikel, i enlighet med artikel 10 i förordning (EU) nr 1025/2012⁵¹.

⁵¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1025/2012 av den 25 oktober 2012 om europeisk standardisering och om ändring av rådets direktiv 89/686/EEG och 93/15/EEG samt av Europaparlamentets och rådets direktiv 94/9/EG, 94/25/EG, 95/16/EG, 97/23/EG, 98/34/EG, 2004/22/EG, 2007/23/EG, 2009/23/EG och 2009/105/EG samt om upphävande av rådets beslut 87/95/EEG och Europaparlamentets och rådets beslut 1673/2006/EG (EUT L 316, 14.11.2012, s. 12).

9. Kommissionen ska anta en delegerad akt i enlighet med artikel 21 i syfte att fastställa harmoniserade specifikationer för en framträdande, lättläslig och outplånlig märkning av produkter som kommer i kontakt med dricksvatten som ska användas för att ange överensstämmelse med denna artikel.
10. Kommissionen ska senast nio år efter detta direktivs införlivandedag, och på grundval av i synnerhet erfarenheterna från tillämpningen av förordning (EU) nr 1935/2004 och förordning (EU) nr 305/2011, se över hur det system som fastställs i denna artikel fungerar och för Europaparlamentet och rådet lägga fram en rapport som bedömer huruvida
- a) skyddet av människors hälsa säkerställs på ett adekvat sätt i hela unionen,
 - b) en god funktion av den inre marknaden för produkter som kommer i kontakt med dricksvatten säkerställs,
 - c) det finns behov av ytterligare lagstiftningsförslag i frågan.
11. För det nationella genomförandet av kraven i denna artikel ska artikel 4.2 tillämpas på lämpligt sätt.
12. I denna artikel gäller följande definitioner:

utgångsämne: ett avsiktligt tillsatt ämne för framställning av organiska material, eller av tillsatsmedel för cementbaserade material.

sammanställning: ett metalliskt, emaljerat, keramiskt eller annat oorganiskt materials kemiska sammanställning.

Artikel 12

Minimikrav för beredningskemikalier och filtermaterial som kommer i kontakt med dricksvatten

1. Vid tillämpning av artikel 4 ska medlemsstaterna säkerställa att beredningskemikalier och filtermaterial som kommer i kontakt med dricksvatten inte
 - a) vare sig direkt eller indirekt äventyrar skyddet av människors hälsa enligt vad som föreskrivs i detta direktiv,
 - b) har en negativ inverkan på vattnets färg, lukt eller smak,
 - c) oavsiktligt främjar mikrobiell tillväxt,
 - d) förorenar vattnet i högre grad än vad som är nödvändigt för det avsedda syftet.
2. För det nationella genomförandet av kraven i denna artikel ska artikel 4.2 tillämpas på lämpligt sätt.
3. I enlighet med punkt 1, och utan att det påverkar tillämpningen av förordning 528/2012 och relevanta befintliga EN-standarder för specifika beredningskemikalier eller filtermaterial, ska medlemsstaterna säkerställa att beredningskemikaliers och filtermaterials egenskaper och renhet kontrolleras och garanteras.

Artikel 13 *Kontroll*

1. Medlemsstaterna ska vidta alla åtgärder som behövs för att säkerställa att regelbundna kontroller av dricksvattnets kvalitet utförs i enlighet med denna artikel och delarna A och B i bilaga II i syfte att kontrollera att det vatten som är tillgängligt för konsumenterna uppfyller kraven i detta direktiv, särskilt de parametervärden som fastställs i enlighet med artikel 5. Prov ska tas på ett sådant sätt att de blir representativa för kvaliteten på det vatten som förbrukas under året.
2. För att fullgöra skyldigheterna enligt punkt 1 ska lämpliga kontrollprogram upprättas i enlighet med del A i bilaga II för allt dricksvatten. Dessa kontrollprogram ska vara försörjningsspecifika och beakta resultaten av riskbedömningen för avrinningsområdet eller avrinningsområdena för uttagspunkten eller uttagspunkterna och för försörjningssystemen och ska bestå av följande delar:
 - a) Kontroll av de parametrar som förtecknas i delarna A, B och C i bilaga I och de parametrar som har fastställts i enlighet med artikel 5.3, i enlighet med bilaga II, och, om en riskbedömning för försörjningssystemet utförs, i enlighet med artikel 9 och del C i bilaga II, såvida inte en medlemsstat beslutar att någon av dessa parametrar kan avföras från förteckningen över parametrar som ska kontrolleras, i enlighet med artikel 8.5.
 - b) Kontroll av de parametrar som förtecknas i del D i bilaga I, för riskbedömningen för fastighetsinstallationer, enligt vad som föreskrivs i artikel 10.1 b.
 - c) Kontroll av de ämnen och föreningar som står med på bevakningslistan i enlighet med punkt 8 femte stycket.
 - d) Kontroll för identifiering av faror och farliga händelser, enligt vad som föreskrivs i artikel 8.1 b.

- e) Operativ övervakning utförd i enlighet med bilaga II del A punkt 3.
3. Provtagningsplatserna ska bestämmas av de behöriga myndigheterna och uppfylla de relevanta kraven i del D i bilaga II.
 4. Medlemsstaterna ska följa de anvisningar för analys av parametrar som framgår av bilaga III, i enlighet med följande principer:
 - a) Andra analysmetoder än de som anges i del A i bilaga III får användas, under förutsättning att det kan påvisas att de resultat som erhålls är minst lika tillförlitliga som dem som erhålls med de angivna metoderna och att kommissionen förses med all relevant information om dessa metoder och deras likvärdighet.
 - b) För de parametrar som förtecknas i del B i bilaga III får vilken analysmetod som helst användas under förutsättning att den uppfyller de krav som anges där.
 5. Medlemsstaterna ska säkerställa att ytterligare kontroll från fall till fall utförs av ämnen och mikroorganismer för vilka inget parametervärde har fastställts i enlighet med artikel 5, om det finns anledning att misstänka att de kan förekomma i sådana mängder eller sådant antal att de utgör en potentiell fara för människors hälsa.
 6. Senast [tre år efter den dag då detta direktiv träder i kraft] ska kommissionen anta delegerade akter i enlighet med artikel 21 i syfte att komplettera detta direktiv genom att anta en mätmetod för mikroplaster så att de ska kunna uppföras på bevakningslistan så snart de villkor som anges i artikel 13.8 är uppfyllda.
 7. Kommissionen ska senast tre år efter detta direktivs ikraftträdande fastställa tekniska riktlinjer för de analytiska metoderna, inbegripet detektionsgränser och parametervärden samt provtagningsfrekvens för kontroll av ”PFAS – totalt” och ”Summan av PFAS”.

8. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa och uppdatera en bevakningslista där man tar upp ämnen eller föreningar som är föremål för allmänhetens eller vetenskapens farhågor i hälsohänseende, såsom läkemedel, hormonstörande ämnen och mikroplaster.

Ämnen och föreningar ska läggas till på bevakningslistan när det är troligt att de kan finnas i dricksvattnet och kan utgöra en potentiell risk för människors hälsa. Kommissionen ska i detta syfte särskilt använda sig av WHO:s vetenskapliga forskning. Tillägg av ett nytt ämne ska vederbörligen motiveras i enlighet med artiklarna 1 och 4 i detta direktiv.

Beta-östradiol (50-28-2) och nonylfenol ska stå med på den första bevakningslistan på grund av sina hormonstörande egenskaper och den risk som de utgör för människors hälsa. Den första bevakningslistan ska antas senast ett år efter ikraftträdandet av detta direktiv.

Bevakningslistan ska ange ett riktvärde för varje ämne eller förening och om så är nödvändigt en möjlig analysmetod som inte medför orimliga kostnader.

Medlemsstaterna ska införa kontrollkrav med avseende på den potentiella förekomsten av ämnen eller föreningar som inte står med på bevakningslistan vid relevanta punkter i leveranskedjan för dricksvatten.

I detta syfte får medlemsstaterna beakta den information som har insamlats i enlighet med artikel 8.1 och 8.2 i detta direktiv och får använda kontrolldata som har insamlats i enlighet med direktiv 2013/39/EU⁵², direktiv 2008/105/EG, direktiv 2000/60/EG eller annan relevant unionslagstiftning i syfte att undvika överlappning av kontrollkraven.

Kontrollresultaten ska ingå i de datamängder som upprättats i enlighet med artikel 18.1 b tillsammans med de kontrollresultat som har insamlats i enlighet med artikel 8.1 b.

⁵² Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/39/EU av den 12 augusti 2013 om ändring av direktiven 2000/60/EG och 2008/105/EG vad gäller prioriterade ämnen på vattenpolitikens område (Text av betydelse för EES) (EUT L 226, 24.8.2013, s. 1)

Om dessa ämnen eller föreningar upptäcks i enlighet med artikel 8.1 eller femte stycket i denna punkt och i koncentrationer som överstiger de i bevakningslistan angivna riktvärdena, ska medlemsstaterna säkerställa att följande åtgärder övervägs samt att de som anses relevanta vidtas:

- a) Preventiva åtgärder, lindrande åtgärder eller lämplig kontroll i avrinningsområdet eller avrinningsområdena för uttagspunkten eller uttagspunkterna eller i råvattnet såsom anges i artikel 8.3 a, b och c.
- b) Krav på att vattenleverantörerna ska kontrollera dessa ämnen eller föreningar i enlighet med artikel 8.4 a.
- c) Krav på att vattenleverantörerna ska kontrollera huruvida beredningen är tillräcklig för att riktvärdet ska uppnås och – när så är nödvändigt – optimera beredningen.
- d) Avhjälpande åtgärder i enlighet med artikel 14.6 om medlemsstaterna anser det nödvändigt för att skydda människors hälsa.

De genomförandeakter som föreskrivs i denna punkt ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 20.

Artikel 14 *Åtgärder för att avhjälpa brister samt begränsning av användningen*

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att samtliga fall av bristande iakttagande av enligt artikel 5 fastställda parametervärden omedelbart utreds så att orsaken fastställs.

2. I fall av bristande iakttagande – trots de åtgärder som vidtas för att uppfylla kraven i artikel 4.1 – av de enligt artikel 5 fastställda parametervärdena ska de berörda medlemsstaterna, om inte annat följer av artikel 6.2, säkerställa att nödvändiga åtgärder så snart som möjligt vidtas för att återställa vattnets kvalitet och prioritera sina genomförandeåtgärder, med beaktande bland annat av i hur hög grad det ifrågavarande parametervärdet har överskridits och av den därmed förknippade potentiella faran för människors hälsa.

I fall av bristande iakttagande av de parametervärden som fastställs i del D i bilaga I ska avhjälpande åtgärder inbegripa de åtgärder som anges i artikel 10.3.

3. Oberoende av om parametervärdena iakttas ska medlemsstaterna säkerställa att allt tillhandahållande av dricksvatten som utgör en potentiell fara för människors hälsa förbjuds eller att vattnets användning begränsas och att övriga avhjälpande åtgärder vidtas som är nödvändiga för att skydda människors hälsa.

Medlemsstaterna ska betrakta varje bristande iakttagande av de minimikrav för parametervärden som anges i delarna A och B i bilaga I som en potentiell fara för människors hälsa, förutom om den behöriga myndigheten anser att det faktum att parametervärdet inte iakttas är av ringa betydelse.

4. I de fall som beskrivs i punkterna 2 och 3, då bristande iakttagande av parametervärdena anses utgöra en potentiell fara för människors hälsa, ska medlemsstaterna så snart som möjligt vidta alla följande åtgärder:
 - a) Underrätta alla berörda konsumenter om den potentiella faran för människors hälsa och dess orsak, om överskridandet av parametervärdet och om de avhjälpande åtgärder som vidtagits, inbegripet förbud, restriktioner och andra åtgärder.
 - b) Ge och regelbundet uppdatera nödvändig rådgivning till konsumenterna om konsumtionen och användningen av vattnet, med särskild hänsyn till befolkningsgrupper med förhöjda vattenrelaterade hälsorisker.

- c) Informera konsumenterna när man har fastställt att det inte längre föreligger en potentiell fara för människors hälsa, och informera dem om att tjänsten har återgått till det normala.
- 5. De behöriga myndigheterna eller andra relevanta organ ska besluta vilka åtgärder enligt punkt 3 som ska vidtas under beaktande av de risker för människors hälsa som skulle bli följden om dricksvattenförsörjningen avbryts eller användningen av dricksvatten begränsas.
- 6. I fall då parametervärdena eller specifikationerna i del C i bilaga I inte iakttas ska medlemsstaterna ta ställning till om detta innebär någon risk för människors hälsa. De ska vidta avhjälpande åtgärder för att återställa vattnets kvalitet om detta är nödvändigt för att skydda människors hälsa.

Artikel 15 *Undantag*

- 1. I vederbörligen motiverade fall får medlemsstaterna föreskriva undantag från de parametervärden som anges i del B i bilaga I, eller som fastställts i enlighet med artikel 5.3, upp till ett högsta värde som ska bestämmas av dem, förutsatt att sådana undantag inte utgör en potentiell fara för människors hälsa, och förutsatt att dricksvattenförsörjningen i det berörda området annars inte kan upprätthållas genom några andra rimliga medel. Sådana undantag ska begränsas till följande fall:
 - a) Ett nytt avrinningsområde för uttagpunkterna för dricksvatten.
 - b) En ny föroreningskälla som upptäckts vid avrinningsområdet för uttagpunkterna för dricksvatten eller parametrar som nyligen eftersökts eller påvisats.
 - c) En oförutsedd och exceptionell situation i ett befintligt avrinningsområde för uttagpunkterna för dricksvatten som kan leda till tillfälliga och begränsade överskridanden av parametervärdena.

Undantagen ska begränsas till en så kort tid som möjligt och får inte vara längre än tre år, varvid medlemsstaterna i slutet av denna period ska göra en översyn för att avgöra huruvida tillräckliga framsteg har gjorts.

I undantagsfall får en medlemsstat bevilja ett andra undantag med avseende på första stycket leden a och b. Om en medlemsstat har för avsikt att bevilja ett sådant andra undantag, ska den till kommissionen översända resultatet av översynen samt skälen till sitt beslut avseende det andra undantaget. Ett sådant andra undantag får inte vara längre än tre år.

2. Beslut om undantag enligt punkt 1 ska innehålla följande uppgifter:

- a) Skälen till undantaget.
- b) Den berörda parametern, tidigare relevanta kontrollresultat och det högsta tillåtna värdet enligt undantaget.
- c) Det geografiska området, den mängd vatten som tillhandahålls varje dag, den berörda befolkningen samt huruvida något relevant livsmedelsproducerande företag påverkas.
- d) En lämplig kontrollplan, med tätare kontroller när det är nödvändigt.
- e) En sammanfattning av planen för nödvändiga åtgärder för att avhjälpa brister, inbegripet en tidtabell för arbetet och en uppskattning av kostnaderna samt bestämmelser om hur översyn ska ske.
- f) Hur lång tid undantaget måste pågå.

3. Om de behöriga myndigheterna anser det förhållandet att parametervärdet inte iakttas vara av ringa betydelse, och om åtgärder som vidtas i enlighet med artikel 14.2 kan avhjälpa problemet inom 30 dagar, behöver den information som föreskrivs i punkt 2 i denna artikel inte anges i undantaget.

I sådana fall ska de behöriga myndigheterna eller andra relevanta organ i undantaget endast fastställa det högsta tillåtna värdet för den berörda parametern och den tid som medges för att rätta till problemet.

4. Punkt 3 får inte längre utnyttjas om ett och samma parametervärde för en viss vattentäkt inte har iakttagits under sammanlagt mer än 30 dagar under de föregående tolv månaderna.
5. De medlemsstater som har utnyttjat undantagen enligt denna artikel ska säkerställa att den befolkning som påverkas av ett sådant undantag omedelbart och på lämpligt sätt informeras om undantaget och om de villkor som gäller för det. Medlemsstaterna ska dessutom säkerställa att råd i de fall då det är nödvändigt ges till de särskilda befolkningsgrupper för vilka undantaget kan komma att innebära en särskild risk.

De skyldigheter som avses i första stycket gäller inte de fall som beskrivs i punkt 3, om inte de behöriga myndigheterna beslutar något annat.

6. Denna artikel gäller inte för dricksvatten som erbjuds i flaskor eller behållare.

Artikel 16
Tillgång till dricksvatten

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 9 i direktiv 2000/60/EG samt subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna ska medlemsstaterna, samtidigt som de beaktar de lokala, regionala och kulturella perspektiven och förhållandena för vattendistribution, vidta alla åtgärder som krävs för att förbättra eller upprätthålla tillgången till dricksvatten för alla, särskilt utsatta och marginaliserade grupper, såsom dessa definieras av medlemsstaterna.

I detta syfte ska medlemsstaterna

- a) identifiera människor utan eller med begränsad tillgång till dricksvatten, inbegripet utsatta och marginaliserade grupper, samt orsakerna till bristen på tillgång,
 - b) bedöma möjligheterna att förbättra tillgången för dessa människor,
 - c) informera dessa människor om möjligheterna att anslutas till distributionsnätet eller om alternativa sätt att få tillgång till dricksvatten,
 - d) vidta åtgärder som de anser vara nödvändiga och lämpliga för att säkerställa tillgången till vatten för utsatta och marginaliserade grupper.
2. För att främja dricksvatten ur kran ska medlemsstaterna säkerställa att det – när så är tekniskt möjligt – på allmän plats installeras utomhus- och inomhusutrustning på ett sätt som står i proportion till behovet av sådana åtgärder och med beaktande av särskilda lokala förhållanden, såsom klimat och geografiska förutsättningar.

Medlemsstaterna får även vidta följande åtgärder för att främja dricksvatten ur kran:

- a) Öka medvetenheten om närmaste utomhus- och inomhusutrustning.

- b) Inleda kampanjer för att informera allmänheten om vattenkvaliteten.
 - c) Främja tillhandahållandet av sådant vatten inom förvaltningar och i offentliga byggnader.
 - d) Främja tillhandahållandet av sådant vatten gratis eller till en låg serviceavgift för kunder i restauranger och personalmatsalar och i samband med cateringtjänster.
3. Medlemsstaterna ska säkerställa att nödvändig hjälp, såsom den definieras av medlemsstaterna, till de ansvariga myndigheterna underlättas för att de åtgärder som avses i denna artikel ska kunna genomföras.

Artikel 17
Information till allmänheten

- 1. Medlemsstaterna ska säkerställa att adekvat och aktuell information om dricksvatten finns tillgänglig i enlighet med bilaga IV, samtidigt som gällande dataskyddsregler efterlevs.
- 2. Medlemsstaterna ska säkerställa att alla försörjda personer regelbundet och minst en gång om året, och i lämpligaste och mest lättillgängliga form (t.ex. på fakturan eller digitalt via smarta appar), får följande information utan att behöva efterfråga den:
 - a) Information om dricksvattnets kvalitet, inbegripet indikatorparametrarna.
 - b) Priset på dricksvatten per liter och kubikmeter.
 - c) Den volym som förbrukats av hushållet, minst en gång per år eller faktureringsperiod, samt utvecklingstrenden för hushållets årsförbrukning, om så är tekniskt möjligt och endast om vattenleveratören har tillgång till dessa uppgifter.

- d) Hushållets årliga vattenförbrukning jämförd med den genomsnittliga förbrukningen för ett hushåll, när detta är tillämpligt i enlighet med led c.
 - e) En länk till en webbplats med den information som anges i bilaga IV.
3. Punkterna 1 och 2 ska inte påverka tillämpningen av direktiven 2003/4/EG och 2007/2/EG.

Artikel 18
Information om övervakning av genomförandet

1. Utan att det påverkar tillämpningen av direktiv 2003/4/EG och direktiv 2007/2/EG ska medlemsstaterna, med bistånd av Europeiska miljöbyrån, göra följande:
- a) Upprätta senast [sex år efter sista dagen för införlivandet av detta direktiv], och uppdatera vart sjätte år därefter, en datamängd som innehåller information om de åtgärder som vidtagits för att förbättra tillgången till dricksvatten och främja dess användning, och om hur stor andel av medlemsstatens befolkning som har tillgång till dricksvatten. Detta inbegriper inte buteljerat vatten.
 - b) Upprätta senast [fyra och ett halvt år efter sista dagen för införlivandet av detta direktiv], och uppdatera vart sjätte år därefter, en datamängd som innehåller den riskbedömning och den riskhantering för avrinningsområdet eller avrinningsområdena för uttagspunkten eller uttagspunkterna som utförs i enlighet med artikel 8 samt upprätta senast ... [sex år efter sista dagen för införlivandet av detta direktiv], och uppdatera vart sjätte år därefter, en datamängd som innehåller den riskbedömning av fastighetsinstallationer som utförs i enlighet med artikel 10, inbegripet
 - i) information om avrinningsområdena för uttagspunkten eller uttagspunkterna i enlighet med artikel 8.1 a,
 - ii) de kontrollresultat som samlats in i enlighet med artiklarna 8.1 c och 10.1 b samt

- iii) kortfattad information om åtgärder som har vidtagits i enlighet med artiklarna 8.3, 10.2 och 10.3, inbegripet information om typen av åtgärder och framsteg i enlighet med artikel 10.3 f.
- b) Upprätta och årligen uppdatera en datamängd som innehåller kontrollresultat, i fall av överskridanden av de parametervärden som fastställs i delarna A och B i bilaga I, insamlade i enlighet med artiklarna 9 och 13 samt information om de avhjälpande åtgärder som vidtagits i enlighet med artikel 14.
- c) Upprätta och årligen uppdatera en datamängd som innehåller information om dricksvattenincidenter som har orsakat potentiell risk för människors hälsa, oberoende av om parametervärdena iakttagits, som varat i mer än tio dagar i rad och som drabbat minst 1 000 personer, inbegripet orsakerna till dessa incidenter och avhjälpande åtgärder som vidtagits i enlighet med artikel 14.
- d) Upprätta och årligen uppdatera en datamängd som innehåller information om alla undantag som beviljats i enlighet med artikel 15.1, inbegripet den information som anges i artikel 15.2.

Om möjligt ska rumsliga datatjänster enligt definitionen i artikel 3.4 i direktiv 2007/2/EG användas för att presentera dessa datamängder.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att kommissionen, Europeiska miljöbyrån och Europeiska centrumet för förebyggande och kontroll av sjukdomar har tillgång till de datamängder som avses i punkt 1.

3. Europeiska miljöbyrån ska regelbundet eller efter en begäran från kommissionen offentliggöra och uppdatera en unionsomfattande översikt på grundval av de data som insamlats av medlemsstaterna.

Den unionsomfattande översikten ska, beroende på vad som är tillämpligt, omfatta indikatorer för detta direktivs utfall, resultat och effekter, unionsomfattande översiktskartor och medlemsstaternas översiktsrapporter.

4. Kommissionen får anta genomförandeakter som fastställer format och presentationssätt för den information som ska lämnas i enlighet med punkterna 1 och 3, inbegripet detaljerade krav avseende indikatorer och de unionsomfattande översiktskartor och översiktsrapporter för medlemsstaterna som avses i punkt 3.

De genomförandeakter som avses i första stycket ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 22.2.

5. Medlemsstaterna får avvika från denna artikel med hänvisning till något av de skäl som anges i artikel 13.1 i direktiv 2007/2/EG.

Artikel 19 *Utvärdering*

1. Kommissionen ska senast den [tolv år efter sista dagen för införlivande av detta direktiv] göra en utvärdering av detta direktiv. Utvärderingen ska bland annat baseras på följande faktorer:
 - a) De erfarenheter som gjorts vid genomförandet av detta direktiv.
 - b) De datamängder från medlemsstaterna som upprättats i enlighet med artikel 18.1 och de unionsomfattande översikter som sammanställts av Europeiska miljöbyrån i enlighet med artikel 18.3.
 - c) Relevanta vetenskapliga, analytiska och epidemiologiska data.

- d) Världshälsoorganisationens rekommendationer, om de är tillgängliga.
2. Inom ramen för utvärderingen ska kommissionen särskilt uppmärksamma resultaten av detta direktiv med avseende på följande aspekter:
- a) Den riskbaserade metoden enligt artikel 7.
 - b) Bestämmelserna om tillgång till vatten i artikel 16.
 - c) Bestämmelserna om den information som ska lämnas till allmänheten enligt artikel 17 och bilaga IV.
3. Kommissionen ska senast [sex år efter den sista dagen för införlivandet av detta direktiv] – och därefter när så är lämpligt – förelägga Europaparlamentet och rådet en rapport om det potentiella hot mot dricksvattenkällor som är förknippat med mikroplaster, läkemedel och om så är nödvändigt andra nya föroreningar samt därmed förknippade potentiella hälsorisker.

Artikel 20
Översyn och ändring av bilagorna

1. Minst vart femte år ska kommissionen se över bilagorna I och II mot bakgrund av vetenskapliga och tekniska framsteg liksom medlemsstaternas riskbaserade metod för vattensäkerhet som finns i de datamängder som upprättats i enlighet med artikel 18, och den ska där så är lämpligt lägga fram lagstiftningsförslag om ändringar i enlighet med fördraget.
2. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 21 med avseende på ändring av bilaga III vid behov, i syfte att anpassa den till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta en delegerad akt för att ändra parametervärdet för bisfenol A i del B i bilaga I i den mån som detta är nödvändigt för att anpassa det till den tekniska utvecklingen och väsentligen på grundval av den pågående översyn som utförs av Efsa.

Artikel 21
Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 4.3, 11.2 andra stycket, 11.5, 11.9, 13.6 och 20.2 ska ges till kommissionen för en period av fem år från och med [den dag då detta direktiv träder i kraft]. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 4.3, 11.2 andra stycket, 11.5, 11.9, 13.6 och 20.2 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artikel 4.3, 11.2 andra stycket, 11.5, 11.9, 13.6 eller 20.2 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 22
Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Om kommittén inte avger något yttrande, ska kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt och artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 ska tillämpas.

Artikel 23
Sanktioner

Medlemsstaterna ska fastställa regler om sanktioner för överträdelse av nationella bestämmelser som antagits enligt detta direktiv och vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de tillämpas. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande. Medlemsstaterna ska till kommissionen senast den ... [två år efter den dag då detta direktiv träder i kraft] anmäla dessa regler och åtgärder samt eventuella ändringar som berör dem.

Artikel 24 *Införlivande*

1. Medlemsstaterna ska senast den ... [två år efter den dag då detta direktiv träder i kraft] sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artiklarna 2 och 5–23 samt i bilagorna I–V. De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. De ska även innehålla en uppgift om att hänvisningar i befintliga lagar och andra författningar till de direktiv som upphävs genom det här direktivet ska anses som hänvisningar till det här direktivet. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras och om hur uppgiften ska formuleras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 25 *Övergångsperiod*

1. Medlemsstaterna ska senast den ... [tre år efter den sista dagen för införlivandet] vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att dricksvatten är förenligt med de parametervärden som anges i del B i bilaga I för följande parametrar: klorat, klorit, bisfenol A, halogenerade ättiksyror, mikrocystin-LR, PFAS – totalt, summan av PFAS samt uran.
2. Under övergångsperioden behöver vattenleverantörerna inte kontrollera dricksvattnet i enlighet med bestämmelserna i artikel 13 för de parametrar som anges i punkt 1.

Artikel 26
Upphävande

1. Direktiv 98/83/EG i dess lydelse enligt de instrument som anges i del A i bilaga VI ska upphöra att gälla från och med den ... [dagen efter det datum som anges i artikel 24.1], utan att det påverkar medlemsstaternas skyldigheter vad gäller de tidsfrister för införlivande med nationell rätt av direktiven som anges i del B i bilaga VI.

Hänvisningar till det upphävda direktivet ska anses som hänvisningar till detta direktiv och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga VII.

2. Undantag som beviljats av medlemsstater i enlighet med artikel 9.1 i direktiv 98/83/EG och som fortfarande är tillämpliga den ... [sista dagen för införlivandet av detta direktiv] ska fortsätta att gälla till slutet av sin löptid. De får förnyas i enlighet med artikel 15 endast när det andra undantaget ännu inte har beviljats. Rätten att hos kommissionen begära ett tredje undantag i enlighet med artikel 9.2 i direktiv 98/83/EG ska fortsätta att gälla för de undantag som medlemsstaterna redan beviljat den dag då detta direktiv träder i kraft.

Artikel 27
Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 28
Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

BILAGA I

MINIMIKRAV FÖR PARAMETERVÄRDEN SOM ANVÄNDS FÖR BEDÖMNING AV KVALITETEN PÅ DRICKSVATTEN

DEL A

Mikrobiologiska parametrar

Parametrar	Parametervärde	Enhet	Anmärkningar
Intestinala enterokocker	0	Antal/100 ml	För vatten som tappats på flaskor eller behållare är enheten antal/250 ml
<i>Escherichia coli</i> (<i>E. coli</i>)	0	Antal/100 ml	För vatten som tappats på flaskor eller behållare är enheten antal/250 ml

DEL B

Kemiska parametrar

Parametrar	Parametervärde	Enhet	Anmärkningar
Akrylamid	0,10	µg/l	Parametervärdet avser restmonomerhalt i vattnet beräknad enligt specifikationer om maximal migration från motsvarande polymer i kontakt med vattnet.
Antimon	10	µg/l	
Arsenik	10	µg/l	
Bensen	1,0	µg/l	
Bens(a)pyren	0 010	µg/l	
Bisfenol A	2,5	µg/l	
Bor	1,5	mg/l	Parametervärdet 2,4 mg/l ska tillämpas när avsaltat vatten är den huvudsakliga vattenkällan för det berörda vattenförsörjningssystemet eller i regioner där de geologiska förutsättningarna kan leda till höga nivåer i grundvattnet.
Bromat	10	µg/l	
Kadmium	5,0	µg/l	
Klorat	0,25	mg/l	Parametervärdet 0,7 mg/l ska tillämpas när en desinfektionsmetod som genererar klorat, särskilt klordioxid, används för desinfektion av dricksvatten. I de fall då det är möjligt och utan att desinfektionen äventyras ska medlemsstaterna sträva efter ett lägre värde.
			Denna parameter ska endast mätas om sådana desinfektionsmetoder används.

Klorit	0,25	mg/l	Parametervärdet 0,7 mg/l ska tillämpas när en desinfektionsmetod som genererar klorit, särskilt klordioxid, används för desinfektion av dricksvatten.
			I de fall då det är möjligt och utan att desinfektionen äventyras ska medlemsstaterna sträva efter ett lägre värde.
			Denna parameter ska endast mätas om sådana desinfektionsmetoder används.
Krom	25	µg/l	Värdet ska klaras senast [15 år efter det att detta direktiv har trätt i kraft]. Parametervärdet för krom till och med den dagen är 50 µg/l.
Koppar	2,0	mg/l	
Cyanid	50	µg/l	
1,2-diklorethan	3,0	µg/l	
Epiklorhydrin	0,10	µg/l	Parametervärdet avser restmonomerhalt i vattnet beräknad enligt specifikationer om maximal migration från motsvarande polymer i kontakt med vattnet.
Fluorid	1,5	mg/l	
Halogenerade ättiksyror (HAA5)	60	µg/l	Denna parameter ska endast mätas när desinfektionsmetoder som kan generera HAA används för desinfektion av dricksvatten. Summan av följande fem representativa ämnen: monoklor-, diklor- och triklorättiksyra samt mono- och dibromättiksyra.

Bly	5	µg/l	Värdet ska klaras senast [15 år efter det att detta direktiv har trätt i kraft]. Parametervärdet för bly till och med den dagen är 10 µg/l. Efter övergångsperioden ska värdet 5 µg/l klaras åtminstone vid fastighetsinstallationens leveranspunkt. Vid tillämpning av artikel 112 b ska värdet 5 µg/l tillämpas i kranen.
Kvikksilver	1,0	µg/l	
Mikrocystin-LR	1,0	µg/l	Denna parameter behöver endast mätas vid potentiella blomningar i källvatten (ökande cyanobakteriell celltäthet eller blomningspotential).
Nickel	20	µg/l	
Nitrat	50	mg/l	Medlemsstaterna ska säkerställa att villkoret att $[\text{nitrat}]/50 + [\text{nitrit}]/3 \leq 1$, där hakparenteserna avser halterna i mg/l för nitrat (NO ₃) och nitrit (NO ₂), iakttas och att värdet 0,10 mg/l för nitriter iakttas efter vattenberedningen.
Nitrit	0,50	mg/l	Medlemsstaterna ska säkerställa att villkoret att $[\text{nitrat}]/50 + [\text{nitrit}]/3 \leq 1$, där hakparenteserna avser halterna i mg/l för nitrat (NO ₃) och nitrit (NO ₂), iakttas och att värdet 0,10 mg/l för nitriter iakttas efter vattenberedningen.

Pesticider	0,10	µg/l	Med ”pesticider” avses – organiska insekticider, – organiska herbicider, – organiska fungicider, – organiska nematocider, – organiska akaricider, – organiska algicider, – organiska rodenticider, – organiska slembekämpningsmedel, – likartade produkter (bland annat tillväxtreglerande medel) och deras metaboliter enligt definitionen i artikel 3.32 i förordning (EG) nr 1107/2009⁵³, som anses relevanta för dricksvatten. En metabolit av en pesticid anses relevant för dricksvatten om det finns skäl att anse att den har inneboende egenskaper som är jämförbara med dem i det ursprungliga ämnet i fråga om pesticidens målverksamhet eller att den (eller dess omvandlingsprodukter) utgör en hälsorisk för konsumenten. Detta parametervärde gäller för varje enskild pesticid. När det gäller aldrin, dieldrin, heptaklor och heptaklorepoxyd ska parametervärdet 0,030 µg/l tillämpas. Medlemsstaterna ska fastställa ett riktvärde för hanteringen av förekomsten av icke relevanta metaboliter av
------------	------	------	--

⁵³ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 av den 21 oktober 2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden och om upphävande av rådets direktiv 79/117/EEG och 91/414/EEG (EUT L 309, 24.11.2009, s. 1).

			pesticider i dricksvatten. Endast de pesticider som kan antas förekomma i en viss vattentäkt behöver kontrolleras. På grundval av de data som medlemsstaterna har rapporterat in får kommissionen upprätta en databas över pesticider och deras relevanta metaboliter med beaktande av deras eventuella förekomst i dricksvatten.
Pesticider – totalt	0,50	µg/l	"Pesticider – totalt" avser summan av alla enskilda pesticider som påvisas och kvantifieras vid kontrollförfarandet.
PFAS – totalt	0,50	µg/l	"PFAS – totalt" avser summan av alla per- och polyfluoralkylerade ämnen. Detta värde ska endast tillämpas så snart tekniska riktlinjer för kontroll av denna parameter har utvecklats i enlighet med artikel 13.7. Medlemsstaterna får sedan besluta att använda antingen en av eller båda parametrarna "PFAS – totalt" och "Summan av PFAS".
Summan av PFAS	0,10	µg/l	"Summan av PFAS" avser summan av alla per- och polyfluoralkylerade ämnen som anses vara problematiska för dricksvatten och som anges i bilaga III del B punkt 3. Detta är en undergrupp av "PFAS – totalt"-ämnen som innehåller en perfluoralkylerad del med tre eller fler kolatomer (dvs. $-C_nF_{2n}-$, $n \geq 3$) eller en

			perfluoroalkylerad del med två eller fler kolatomer (dvs. $-\text{C}_n\text{F}_{2n}\text{OC}_m\text{F}_{2m}-$, n och $m \geq 1$).
Polycykliska aromatiska kolväten	0,10	$\mu\text{g/l}$	Summan av koncentrationerna av följande specificerade föreningar: benso(b)fluoranten, benso(k)fluoranten, benso(ghi)perylen och indeno(1,2,3-cd)pyren.
Selen	20	$\mu\text{g/l}$	Parametervärdet 30 $\mu\text{g/l}$ ska tillämpas i regioner där de geologiska förutsättningarna kan leda till höga nivåer i grundvattnet.
Tetrakloreten och trikloreten	10	$\mu\text{g/l}$	Summan av koncentrationerna av specificerade parametrar.
Trihalometaner – totalt	100	$\mu\text{g/l}$	I de fall då det är möjligt och utan att desinfektionen äventyras ska medlemsstaterna sträva efter ett lägre värde. Summan av koncentrationerna av följande specificerade föreningar: kloroform, bromoform, dibromklormetan och bromdiklormetan.
Uran	30	$\mu\text{g/l}$	
Vinylklorid	0,50	$\mu\text{g/l}$	Parametervärdet avser restmonomerhalt i vattnet beräknad enligt specifikationer om maximal migration från motsvarande polymer i kontakt med vattnet.

DEL C

Indikatorparametrar (ny)

Parametrar	Parametervärde	Enhet	Anmärkningar
Aluminium	200	µg/l	
Ammonium	0,50	mg/l	
Klorid	250	mg/l	Vattnet bör inte vara frätande.
<i>Clostridium perfringens</i> , inbegripet sporer	0	Antal/100 ml	Denna parameter ska mätas om riskbedömningen påvisar ett behov av detta.
Färg	Godtagbart för konsumenterna och ingen onormal förändring		
Konduktivitet	2500	µS cm ⁻¹ vid 20 °C	Vattnet bör inte vara aggressivt.
Vätejonkoncentration	≥ 6,5 och ≤ 9,5	pH-enheter	Vattnet bör inte vara aggressivt. För icke kolsyrat vatten som tappas på flaskor eller behållare får minimivärdet sänkas till 4,5 pH-enheter. För vatten som tappas på flaskor eller behållare och som är naturligt rikt på eller som på konstgjord väg berikats med koldioxid får minimivärdet vara lägre.
Järn	200	µg/l	
Mangan	50	µg/l	
Lukt	Godtagbart för konsumenterna och ingen onormal förändring		
Oxiderbarhet	5,0	mg/l O ₂	Denna parameter behöver inte mätas om parametern TOC analyseras.
Sulfat	250	mg/l	Vattnet bör inte vara frätande.

Natrium	200	mg/l	
Smak	Godtagbart för konsumenterna och ingen onormal förändring		
Antal mikroorganismer vid 22 °	Ingen onormal förändring		
Koliforma bakterier	0	Antal/100 ml	För vatten som tappats på flaskor eller behållare är enheten antal/250 ml.
Totalt organiskt kol (TOC)	Ingen onormal förändring		Denna parameter behöver inte mätas för tåktar med mindre vattenuttag än 10 000 m ³ /dag.
Turbiditet	Godtagbart för konsumenterna och ingen onormal förändring		
Vattnet bör inte vara aggressivt eller frätande. Detta gäller särskilt vatten som bereds (t.ex. genom avmineralisering, avhärdning, behandling med membranprocess och omvänd osmos).			
När dricksvatten härrör från en beredning som väsentligen avmineraliserar eller avhärdar vatten kan kalcium och magnesiumsalt tillsättas för att efterbehandla vattnet och därmed minska eventuella negativa hälsoeffekter, dämpa vattnets frätande eller aggressiva egenskaper och förbättra smaken. Man kan fastställa lägsta koncentrationer av kalcium och magnesium eller totalt upplöst material i avhärdat eller avmineraliserat vatten med beaktande av egenskaperna hos vatten som genomgår dessa processer.			

DEL D

Relevanta parametrar för riskbedömningen av fastighetsinstallationer

<i>Legionella</i>	<1 000	Kolonibildande enheter/l	Detta parametervärde fastställs vid tillämpning av artiklarna 10 och 14. Åtgärder i enlighet med dessa artiklar kan även övervägas under parametervärdet, exempelvis i samband med infektioner och sjukdomsutbrott. I dessa fall bör smittkällan bekräftas och den art som den tillhör identifieras.
Bly	10	µg/l	Detta parametervärde fastställs vid tillämpning av artiklarna 10 och 14. Medlemsstaterna bör göra sitt bästa för att uppnå ett lägre värde på 5 µg/l senast 15 år efter ikraftträdandet av detta direktiv.

BILAGA II

KONTROLL

DEL A

Allmänna mål och kontrollprogram för dricksvatten

1. Kontrollprogram för dricksvatten som upprättas i enlighet med artikel 13.2 ska
 - a) verifiera att befintliga åtgärder som ska kontrollera riskerna för människors hälsa i vattenförsörjningskedjan från uttagsområdet via beredning och lagring till distribution är effektiva och att vattnet vid punkten där värdena ska iakttas är hälsosamt och rent,
 - b) ge information om kvaliteten på dricksvattnet för att visa att skyldigheterna i artikel 4 och de parametervärden som fastställts i enlighet med artikel 5 är uppfyllda,
 - c) identifiera de lämpligaste sätten att begränsa risker för människors hälsa.
2. Kontrollprogram som upprättas i enlighet med artikel 13.2 ska innefatta en eller en kombination av följande åtgärder:
 - a) Insamling och laboratorieanalys av diskreta vattenprov.
 - b) Mätningar registrerade i en kontinuerlig övervakningsprocess.

Kontrollprogram får dessutom bestå av

- a) kontroller av rapporter om utrustningens funktionalitet och underhållsstatus,

- b) inspektioner av uttagsområdet, beredning, lagring och distributionsanläggning, utan att det påverkar kontrollkraven i artikel 8.1 c och artikel 10.1 b.
3. Kontrollprogrammen ska också innefatta ett program för operativ övervakning som snabbt ökar kunskaperna om driftsprestanda och vattenkvalitetsproblem för att möjliggöra snabba och i förväg planerade avhjälpande åtgärder. Sådana operativa övervakningsprogram ska vara försörjningsspecifika och beakta resultaten av identifieringen av faror och farliga händelser och försörjningsriskbedömningar[...] ska vara utformade så att de kan bekräfta att alla kontrollåtgärder i samband med uttag, beredning, distribution och lagring är effektiva.

Det operativa övervakningsprogrammet ska innefatta kontroll av parametern turbiditet vid vattenförsörjningsanläggningen för att regelbundet kontrollera effektiviteten i den mekaniska reningen genom filtrering, i enlighet med de referensvärden och frekvenser som anges i följande tabell (gäller inte grundvattenkällor där turbiditeten orsakas av järn och mangan):

Driftsparameter	Referensvärde
Turbiditet	0,3 NTU i 95 % av proven, varav inget får överskrida 1 NTU

Distribuerad eller producerad volym (m ³) vatten per dag i ett vattenförsörjningsområde	Minimifrekvens
≤ 1 000	Varje vecka
> 1 000 till ≤ 10 000	Varje dag
> 10 000	Online

Det operativa övervakningsprogrammet ska också innefatta kontroll av följande parametrar i råvattnet så att beredningsprocessernas effektivitet kontrolleras mot de mikrobiologiska riskerna:

Operativ parameter	Referensvärde	Enhet	Anmärkningar
Somatiska kolifager	50 (för råvatten)	Plackbildande enheter (PFU)/100 ml	Denna parameter ska mätas om riskbedömningen påvisar ett behov av detta. Om den påträffas i råvatten i koncentrationer > 50 PFU /100 ml bör den analyseras efter vissa etapper i vattenberedningsprocessen så att det går att fastställa befintliga barriärers avskiljningsförmåga och bedöma huruvida risken för att patogena virus inte elimineras är tillräckligt under kontroll.

- Medlemsstaterna ska säkerställa att kontrollprogrammen ses över kontinuerligt och att de uppdateras eller bekräftas på nytt minst vart sjätte år.

Del B

Parametrar och provtagningsfrekvenser

1 Förteckning över parametrar

Grupp A

Följande parametrar (grupp A) ska kontrolleras i enlighet med de kontrollfrekvenser som anges i tabell 1 i punkt 2:

- a) *Escherichia coli* (*E. coli*), intestinala enterokocker, koliforma bakterier, antal mikroorganismer vid 22 °C, färg, turbiditet, smak, lukt, pH, konduktivitet.
- b) Övriga parametrar som bedöms som relevanta i kontrollprogrammet, i enlighet med artikel 5.3 och, där det är relevant, genom en riskbedömning av försörjningssystemet enligt artikel 9 och del C i bilaga II.

Under vissa omständigheter ska följande parametrar läggas till grupp A-parametrarna:

- a) Ammonium och nitrit, om kloraminbehandling används.
- b) Aluminium och järn, om de används som kemikalier vid vattenberedning.

Escherichia coli (*E. Coli*) och intestinala enterokocker betraktas som ”centrala parametrar” och kan inte bli föremål för en minskning gå grund av en försörjningsriskbedömning i enlighet med artikel 9 och del C i denna bilaga.

De ska alltid kontrolleras med de frekvenser som anges i tabell 1 i punkt 2.

Grupp B

För att fastställa huruvida alla parametervärden i detta direktiv iakttas ska alla andra parametrar som inte analyseras inom grupp A och som fastställs i enlighet med artikel 5, förutom parametrarna i del D i bilaga I, kontrolleras minst med de frekvenser som anges i tabell 1 i punkt 2, såvida inte en annan provtagningsfrekvens fastställs på grundval av en försörjningsriskbedömning som gjorts i enlighet med artikel 9 och del C i denna bilaga.

2. Provtagningsfrekvenser

Tabell 1. Minimifrekvens för provtagning och analys för kontroll av parametervärden

Distribuerad eller producerad vattenvolym per dag inom ett vattenförsörjningsområde (se anmärkningarna 1 och 2) m^3		Grupp A-parameter antal prov per år	Grupp B-parameter antal prov per år
	< 10	> 0 (se anmärkning 4)	> 0 (se anmärkning 4)
≤ 10	≤ 100	2	1 (se anmärkning 5)
> 100	≤ 1 000	4	1
> 1000	≤ 10000	4 på de första 1 000 m^3/d + 3 för varje ytterligare 1 000 m^3/d och del därav beräknat på den totala volymen (se anmärkning 3)	1 på de första 1 000 m^3/d + 1 för varje ytterligare 4 500 m^3/d och del därav beräknat på den totala volymen (se anmärkning 3)
> 10000	≤ 100000		3 på de första 10000 m^3/d + 1 för varje ytterligare 10000 m^3/d och del därav beräknat på den totala volymen (se anmärkning 3)
> 100000			12 för de första 100 000 m^3/d +1 för varje ytterligare 25 000 m^3/d och del därav beräknat på den totala volymen (se anmärkning 3)

Anm. 1: Ett vattenförsörjningsområde är ett geografiskt avgränsat område inom vilket dricksvatten kommer från en eller flera vattentäkter, och inom vilket vattenkvaliteten kan anses vara i stort sett enhetlig.

Anm. 2: Volymerna beräknas som ett medelvärde under ett kalenderår. En medlemsstat får använda antalet invånare i ett vattenförsörjningsområde i stället för vattenvolymen för att fastställa lägsta frekvens, varvid antas att vattenförbrukningen är 200 l per dag och person.

Anm. 3: Den angivna frekvensen beräknas enligt följande: t.ex. $4\,300\text{ m}^3/\text{d} = 16$ prov för grupp A-parametrar (fyra på de första $1\,000\text{ m}^3/\text{d} + 12$ för de resterande $3\,300\text{ m}^3/\text{d}$).

Anm. 4: Vad gäller vattenleverantörer som inte har beviljats ett undantag enligt artikel 3.2 b ska medlemsstaterna fastställa en lägsta provtagningsfrekvens för grupp A- respektive grupp B-parametrar, under förutsättning att de centrala parametrarna kontrolleras minst en gång per år.

Anm. 5: Medlemsstaterna får minska provtagningsfrekvensen, förutsatt att alla parametrar som fastställs i enlighet med artikel 5 kontrolleras minst en gång vart sjätte år och då en ny vattenkälla integreras eller ett vattenförsörjningssystem ändras och det förväntas att detta kan få en negativ effekt på vattenkvaliteten.

DEL C

Riskbedömning för försörjningssystemet

1. På grundval av resultatet av riskbedömningen för försörjningssystemet enligt artikel 9 ska förteckningen över parametrar som beaktas i kontrollen utvidgas och provtagningsfrekvenserna i del B ökas, om något av följande villkor är uppfyllt:
 - a) Förteckningen över parametrar eller frekvenser som anges i denna bilaga är inte tillräcklig för att uppfylla de krav som införs genom artikel 13.1.
 - b) Ytterligare kontroll behövs för att uppfylla kravet i artikel 13.5.
 - c) Det är nödvändigt för den verifikation som anges i punkt 1 a i del A.
 - d) Det är nödvändigt att öka provtagningsfrekvensen i enlighet med artikel 8.3 a.

2. Efter en riskbedömning för försörjningssystemet får förteckningen över parametrar som beaktas i kontrollen och provtagningsfrekvenserna i del B minskas, om alla följande villkor är uppfyllda:
- a) Provtagningsfrekvensen och platsen för provtagningen ska fastställas i förhållande till parametrarnas ursprung samt koncentrationens variation och långsiktiga trend, med beaktande av artikel 6.
 - b) För minskning av lägsta provtagningsfrekvens för en parameter ska samtliga resultat från prov som samlats in med regelbundna intervall under minst tre år från provtagningsplatser som är representativa för hela vattenförsörjningsområdet vara lägre än 60 % av parametervärdet.
 - c) För borttagande av en parameter från förteckningen över parametrar som ska kontrolleras ska samtliga resultat från prov som samlats in med regelbundna intervall under minst tre år från provtagningsplatser som är representativa för hela vattenförsörjningsområdet vara lägre än 30 % av parametervärdet.
 - d) För borttagande av en parameter från förteckningen över parametrar som ska kontrolleras ska beslutet baseras på resultaten av riskbedömningen och på resultaten av kontrollen av dricksvattentäkter och det ska bekräftas att människors hälsa skyddas från de skadliga effekterna av alla slags föroreningar i dricksvatten, i enlighet med artikel 1.
 - e) För minskning av provtagningsfrekvensen och för borttagande av en parameter från förteckningen över de parametrar som ska kontrolleras ska riskbedömningen bekräfta att ingen faktor rimligtvis kan förväntas försämra dricksvattnets kvalitet.

Om kontrollresultat som visar att villkoren i punkt 2 b–e är uppfyllda finns tillgängliga redan den [dag då detta direktiv träder i kraft] får dessa kontrollresultat användas för att efter riskbedömningen för försörjningssystemet anpassa kontrollen från och med den dagen.

Om det efter försörjningsriskbedömningen i överensstämmelse med bland annat del C i kommissionens direktiv (EU) 2015/1787 redan har gjorts anpassningar av kontrollen, får medlemsstaterna ge möjlighet att bekräfta deras giltighet, utan att kräva att det under en period på minst tre år utförs kontroller enligt punkterna 2 b och 3 c från provtagningsplatser som är representativa för hela vattenförsörjningsområdet.

DEL D

Provtagningsmetoder och provtagningsplatser

1. Provtagningsplatserna ska fastställas så att de överensstämmer med de punkter där parametervärdena ska iakttas enligt artikel 6. När det rör sig om ett distributionsnät får en medlemsstat ta prover inom vattenförsörjningsområdet eller vid vattenberedningen i fråga om vissa parametrar om det kan visas att det inte sker någon negativ förändring av det uppmätta värdet av de berörda parametrarna. Antalet prov ska i möjligaste mån fördelas lika över tid och rum.
2. Provtagning vid den punkt där värdena ska iakttas ska uppfylla följande krav:
 - a) Provtagning för att fastställa iakttagande av vissa kemiska parametrar (framför allt koppar, bly och nickel) ska ske vid hushållskranar utan föregående spolning. Ett prov på en liter ska tas vid en slumpmässig tidpunkt under dagen. Som ett alternativ får medlemsstaterna tillämpa provtagning av vatten som varit stillastående under en bestämd tid som bättre motsvarar deras nationella situation, såsom konsumenternas veckointag, under förutsättning att detta, på vattenförsörjningsområdesnivå, inte leder till färre fall av bristande iakttagande än provet taget under en slumpmässig tid på dagen.

- b) Provtagning för att fastställa iakttagande av mikrobiologiska parametrar vid den punkt där värdena ska iakttas ska ske och hanteras i enlighet med EN ISO 19458, provtagningssyfte B.
- 3. Prover avseende *Legionella* i fastighetsinstallationer ska tas där det finns risk för spridning och/eller från platser som är representativa för en systemisk exponering för *Legionella*. Medlemsstaterna ska fastställa riktlinjer för provtagningsmetoderna för *Legionella*.
- 4. Provtagning i distributionsnät, med undantag för hushållskranar, ska ske i enlighet med ISO 5667-5. I fråga om mikrobiologiska parametrar ska provtagning i distributionsnätet ske och hanteras i enlighet med EN ISO 19458, provtagningssyfte A.

BILAGA III

SPECIFIKATIONER FÖR PARAMETERANALYS

Medlemsstaterna ska se till att de analysmetoder som används för kontroll och för att visa iakttagande av detta direktiv, med undantag för turbiditet online, är validerade och dokumenterade i enlighet med EN ISO/IEC 17025, eller annan motsvarande internationellt erkänd standard.

Medlemsstaterna ska se till att laboratorier eller parter som kontrakteras av laboratorier tillämpar kvalitetsstyrningssystem i enlighet med EN ISO/IEC 17025 eller annan motsvarande internationellt erkänd standard.

I syfte att bedöma likvärdigheten mellan alternativa metoder och de metoder som anges i denna bilaga får medlemsstaterna använda standarden EN ISO 17994, som har fastställts som standard för mikrobiologiska metoders likvärdighet, eller standarden EN ISO 16140 eller andra liknande internationellt erkända protokoll i syfte att fastställa likvärdigheten mellan metoder som baseras på andra principer än odling och som inte omfattas av EN ISO 17994.

Om det inte finns någon analysmetod som uppfyller minimikraven på metodkriterier i del B, ska medlemsstaterna se till att kontroll sker med hjälp av bästa tillgängliga teknik som inte medför orimliga kostnader.

DEL A

Mikrobiologiska parametrar för vilka analysmetoder anges

Metoderna för mikrobiologiska parametrar är följande:

- a) *Escherichia coli* (E. coli) och koliforma bakterier (EN ISO 9308-1 eller EN ISO 9308-2).
- b) Intestinala enterokocker (EN ISO 7899-2).
- c) Antal mikroorganismer eller antal heterotrofa bakterier (HPC) vid 22 °C (EN ISO 6222).

d) *Clostridium perfringens* (inbegripet sporer) (EN ISO 14189).

e) *Legionella* (EN ISO 11731 för överensstämmelse med värdet i bilaga I del D)

För riskbaserad kontrollerande övervakning och som komplement till odlingsmetoder kan även andra metoder, såsom ISO/TS 12869, snabba odlingsmetoder, icke-odlingsbaserade metoder samt molekylbaserade metoder, särskilt qPCR, användas.

f) Somatiska kolifager

För operativ övervakning kan bilaga II del A, EN ISO 10705-2 och EN ISO 10705-3 användas.

DEL B

Kemiska parametrar och indikatorparametrar för vilka metodkriterier anges

1. Kemiska parametrar och indikatorparametrar

I fråga om de parametrar som anges i tabell 1 ska den analysmetod som används åtminstone kunna mäta koncentrationer som är lika med parametervärdet med en kvantifieringsgräns, enligt definitionen i artikel 2.2 i kommissionens direktiv 2009/90/EG⁵⁴, på 30 % eller mindre av det relevanta parametervärdet och en mätosäkerhet enligt tabell 1. Resultatet ska uttryckas med minst samma antal signifikanta siffror som för det parametervärde som avses i delarna B och C i bilaga I.

Den mätosäkerhet som fastställs i tabell 1 ska inte användas som ytterligare tolerans för de parametervärden som anges i bilaga I.

⁵⁴ Kommissionens direktiv 2009/90/EG av den 31 juli 2009 om bestämmelser, i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG, om tekniska specifikationer och standardmetoder för kemisk analys och övervakning av vattenstatus (EUT L 201, 1.8.2009, s. 36).

Tabell 1. Metodkriterier för "Mätosäkerhet"

Parametrar	Mätosäkerhet (se anmärkning 1) % av parametervärdet (utom för pH)	Anmärkningar
Aluminium	25	
Ammonium	40	
Akrylamid	30	
Antimon	40	
Arsenik	30	
Bens(a)pyren	50	Se anmärkning 2
Bensen	40	
Bisfenol A	50	
Bor	25	
Bromat	40	
Kadmium	25	
Klorid	15	
Klorat	40	
Klorit	40	
Krom	30	
Koppar	25	
Cyanid	30	Se anmärkning 3
1,2-dikloretan	40	
Epiklorhydrin	30	
Fluorid	20	
HAA	50	
Vätejonkoncentration pH	0,2	Se anmärkning 4
Järn	30	
Bly	30	
Mangan	30	

Kvikksilver	30	
Mikrocystin-LR	30	
Nickel	25	
Nitrat	15	
Nitrit	20	
Oxiderbarhet	50	Se anmärkning 5
Pesticider	30	Se anmärkning 6
PFAS	50	
Polycykliska aromatiska kolväten	40	Se anmärkning 7
Selen	40	
Natrium	15	
Sulfat	15	
Tetrakloreten	40	Se anmärkning 8
Triklloreten	40	Se anmärkning 8
Trihalometaner – totalt	40	Se anmärkning 7
Totalt organiskt kol (TOC)	30	Se anmärkning 9
Turbiditet	30	Se anmärkning 10
Uran	30	
Vinylklorid	50	

2. Anmärkningar till tabell 1

Anm. 1: Mätosäkerhet är en icke-negativ parameter som karakteriserar spridningen av de storhetsvärden som tilldelas en mätstorhet på grundval av den information som används. Metodkriteriet för mätosäkerhet ($k = 2$) är procentandelen av det parametervärde som anges i tabellen eller ett strängare värde. Mätosäkerheten ska uppskattas på parametervärdenivå, om inte annat anges.

Anm. 2: Om värdet på mätosäkerheten inte kan mätas, bör bästa möjliga teknik väljas (upp till 60 %).

Anm. 3: Denna metod bestämmer total cyanid i samtliga former.

Anm. 4: Värdet för mätosäkerhet uttrycks i pH-enheter.

Anm. 5: Referensmetod: EN ISO 8467.

Anm. 6: Metodkriterierna för enskilda pesticider anges som indikation. Värden för mätosäkerhet så låga som 30 % kan uppnås för flera pesticider, och högre värden upp till 80 % får tillåtas för ett antal pesticider.

Anm. 7: Metodkriterierna gäller för de enskilda ämnen som anges med 25 % av parametervärdet i del B i bilaga I.

Anm. 8: Metodkriterierna gäller för de enskilda ämnen som anges med 50 % av parametervärdet i del B i bilaga I.

Anm. 9: Mätosäkerheten bör bestämmas på nivån 3 mg/l av totalt organiskt kol (TOC). Riktlinjerna CEN 1484 för bestämning av TOC och löst organiskt kol (DOC) ska användas för specificering av testmetodens osäkerhet.

Anm. 10: Mätosäkerheten bör bestämmas på nivån 1,0 NTU (*nephelometric turbidity units*) i enlighet med EN ISO 7027 eller annan motsvarande standardmetod.

3. *Summan av PFAS*

Följande relevanta ämnen ska analyseras på grundval av de tekniska riktlinjer som har utarbetats i enlighet med artikel 13.7 i detta direktiv:

- Perfluorbutansyra (PFBA)
- Perfluorpentansyra (PFPA)
- Perfluorhexansyra (PFHxA)
- Perfluorheptansyra (PFHpA)

- Perfluoroktansyra (PFOA)
- Perfluornonansyra (PFNA)
- Perfluordekansyra (PFDA)
- Perfluorundekansyra (PFUnDA)
- Perfluordodekansyra (PFDoDA)
- Perfluortridekansyra (PFTrDA)
- Perfluorbutansulfonsyra (PFBS)
- Perfluorpentansulfonsyra (PFPS)
- Perfluorhexansulfonsyra (PFHxS)
- Perfluorheptansulfonsyra (PFHpS)
- Perfluoroktansulfonsyra (PFOS)
- Perfluornonansulfonsyra (PFNS)
- Perfluordekansulfonsyra (PFDS)
- Perfluorundekansulfonsyra
- Perfluordodekansulfonsyra
- Perfluortridekansulfonsyra

Dessa ämnen ska kontrolleras när man vid den riskbedömning och riskhantering för avrinningsområdet eller avrinningsområdena som utförs i enlighet med artikel 8 i detta direktiv kommer fram till att dessa ämnen kan antas förekomma i en viss vattentäkt.

BILAGA IV

INFORMATION TILL ALLMÄNHETEN

Informationen i punkterna 1–8 ska finnas tillgänglig för konsumenter på nätet på ett användarvänligt och lämpligt sätt:

Konsumenter får genom motiverad begäran begära tillgång till denna information på annat sätt.

1. Identifiering av den relevanta vattenleverantören, det område och det antal personer som berörs av leveransen samt metoden för vattenproduktion, inbegripet allmän information om de typer av beredning och desinfektion av vatten som tillämpas. Medlemsstaterna får avvika från detta krav i enlighet med artikel 13.1 i direktiv 2007/2/EG.
2. De senaste kontrollresultaten för parametrar förtecknade i delarna A, B och C i bilaga I, inklusive frekvens samt de parametervärden som fastställts i enlighet med artikel 5. Kontrollresultaten får inte vara äldre än ett år, utom när den i detta direktiv fastställda kontrollfrekvensen anger något annat.
3. Information om följande parametrar som inte anges i del C i bilaga I och deras värden.
 - a) Hårdhet.
 - b) Mineraler, anjoner/kationer, lösta i vatten:
 - Kalcium Ca
 - Magnesium Mg
 - Kalium K
4. Vid potentiell fara för människors hälsa som fastställts av behöriga myndigheter eller andra relevanta organ efter ett överskridande av de parametervärden som fastställts i enlighet med artikel 5, information om den potentiella faran för människors hälsa och åtföljande råd avseende hälsa och förbrukning eller en hyperlänk som ger tillgång till sådan information.

5. Relevant information om försörjningsriskbedömningen.
6. Rådgivning till konsumenter, inbegripet om hur man kan minska vattenförbrukningen när så är lämpligt, använda vatten på ett ansvarsfullt sätt utifrån lokala förutsättningar samt undvika hälsorisker på grund av stillastående vatten.
7. För vattenleverantörer som tillhandahåller minst 10 000 m³ per dag eller försörjer minst 50 000 personer, årlig information om följande:
 - a) Vattensystemets övergripande effektivitetsprestanda samt läckagenivåer, så snart den informationen finns tillgänglig och senast den dag som anges i artikel 4.3.
 - b) Information om vattenleverantörens ägarstruktur.
 - c) Om kostnaderna täcks genom ett avgiftssystem, information om strukturen för avgiften per kubikmeter vatten, inbegripet fasta och rörliga kostnader samt kostnader i samband med åtgärder enligt artikel 16, om sådana åtgärder har vidtagits av vattenleverantörerna.
 - d) Om tillgängligt, en sammanfattning av och statistik över de klagomål från konsumenter som mottagits av vattenleverantörerna avseende sådana aspekter som faller inom tillämpningsområdet för detta direktiv.
8. På motiverad begäran och inte före dagen för införlivandet av detta direktiv ska konsumenter ges tillgång till tidigare data avseende informationen i punkterna 2 och 3 upp till tio år bakåt i tiden, om sådana data finns tillgängliga.

BILAGA V (ny)

PRINCIPER FÖR FASTSTÄLLANDE AV GEMENSAMMA METODER

Grupper av material

1 Organiska material

Organiska material får endast bestå av

- a) de utgångsämnen som anges i den europeiska positivlista över ämnen som ska fastställas av kommissionen i enlighet med artikel 11.2 b samt
- b) de ämnen där man kan utesluta att ämnet och dess reaktionsprodukter förekommer på nivåer som överstiger 0,1 µg/l i dricksvatten, såvida inte ett strängare värde krävs för vissa ämnen med beaktande av deras toxicitet.

Organiska material ska testas i enlighet med tabell 1 i linje med i relevanta europeiska standarder angivna testmetoder eller – i avsaknad av sådana – en internationellt eller nationellt erkänd metod och ska [...] uppfylla de däri angivna kraven. I detta syfte ska testresultaten vad gäller ämnesmigring räknas om till förväntade nivåer i kranen.

2 Metalliska material

Endast de metalliska material som finns med i den europeiska positivlista över sammansättningar som ska fastställas av kommissionen i enlighet med artikel 11.2 b får användas. De begränsningar som fastställs i den europeiska positivlistan i fråga om dessa materials sammansättning, deras användning för vissa produkter och användningen av dessa produkter ska iakttas.

Sammansättningar ska testas i enlighet med tabell 1 i linje med i relevanta europeiska standarder angivna testmetoder eller – i avsaknad av sådana – en internationellt eller nationellt erkänd metod och ska uppfylla de däri angivna kraven.

3 *Cementbaserade material*

Cementbaserade material får endast bestå av en eller flera av följande beståndsdelar:

- a) Organiska beståndsdelar som anges i den europeiska positivlista över beståndsdelar som ska fastställas av kommissionen i enlighet med artikel 11.2 b.
- b) Organiska beståndsdelar där man kan utesluta att ämnena och deras reaktionsprodukter förekommer på nivåer som överstiger 0,1 µg/l i dricksvatten.
- c) Oorganiska beståndsdelar.

Cementbundna material ska testas i enlighet med tabell 1 i linje med i relevanta europeiska standarder angivna testmetoder eller – i avsaknad av sådana – en internationellt eller nationellt erkänd metod och ska uppfylla de däri angivna kraven. I detta syfte ska testresultaten vad gäller ämnesmigring räknas om till förväntade nivåer i kranen.

4 *Emaljerade och keramiska material*

Emaljerade och keramiska material får endast bestå av de typer av utgångsämnen som anges i den europeiska positivlista över sammansättningar som ska fastställas av kommissionen i enlighet med artikel 11.2 b, efter att det har gjorts en bedömning av de beståndsdelar som används i sammansättningen av dessa material.

Emaljerade och keramiska material ska testas i enlighet med tabell 1 i linje med i relevanta europeiska standarder angivna testmetoder eller – i avsaknad av sådana – en internationellt eller nationellt erkänd metod och ska uppfylla de däri angivna kraven. I detta syfte ska testresultaten vad gäller ämnesmigring räknas om till förväntade nivåer i kranen.

5 *Undantag för bedömning av material som används i mindre och monterade komponenter*

För monterade produkter ska mindre komponenter, delar och material beskrivas i detalj, och testningen ska reduceras i proportion till detta. I detta sammanhang avser *mindre* en grad av påverkan på dricksvattnets kvalitet som inte nödvändiggör fullständig testning.

Tabell 1. Tester med anknytning till materialtyper

Kriterier	Organiska (1)	Metalliska (2)	Cementbaserade	Emaljerade och keramiska material
De europeiska positivlistorna				
De europeiska positivlistorna över utgångsämnena (organiska material)	X	N.N.	X	N.N.
De europeiska positivlistorna över godkända metalliska sammansättningar	N.N.	X	N.N.	N.N.
De europeiska positivlistorna över beståndsdelar (cementbaserade material)	N.N.	N.N.	X	N.N.
De europeiska positivlistorna över sammansättningar (emaljerade och keramiska material)	N.N.	N.N.	N.N.	X
Organoleptiska tester				
Lukt och smak	X	N.N.	X	N.N.
Färg och turbiditet	X	N.N.	X	N.N.
Allmänna utvärderingar beträffande hygien				
Läckage av totalt organiskt kol	X	N.N.	X	N.N.
Yttester (metaller)	N.N.	X	N.N.	N.N.
Migrationstest				
Relevanta parametrar i direktivet om dricksvatten	X	X	X	X
MTC _{tap} för ämnen på positivlistan	X	N.N.	X (3)	N.N.
Oväntade ämnen (GC-MS)	X	N.N.	X (3)	N.N.
Överensstämmelse med förteckningen över sammansättningar	N.N.	X	N.N.	X
Förstärkning av mikrobiell tillväxt	X	N.N.	X (3)	N.N.

N.N.: Ej nödvändigt

MTC_{tap}: Högsta tillåtna koncentration i kranen (antingen härrörande från myndighetens yttrande angående ämnets uppförande på positivlistan eller på grundval av gränsvärdet för specifik migration enligt kommissionens förordning (EU) nr 10/2011) och med en fördelningsfaktor på 10 % och en vattenförbrukning på 2 l.

GC-MS: Gaskromatografi – masspektrometri (screeningmetod)

Anm. 1: Särskilda undantag ska fastställas i linje med punkt 5 i denna bilaga.

Anm. 2: Metaller ska inte omfattas av organoleptiska tester, eftersom det är allmänt erkänt att det inte är troligt att organoleptiska problem uppstår om parametervärdena i bilaga I är uppfyllda.

Anm. 3: Beroende på förekomsten av organiska ämnen i sammansättningen.
